

ΘΕΡΣΙΤΗΣ

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΙΛΙΟΥ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ-ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

ΠΥΓΜΗ

&

Χρειάζεται πολύ **αφέλεια**, πολύ **ματαιότητα**
 και άλλη τόση **αδράνεια** για να συνεχίσει
 κάποιος να ελπίζει πως θα του χαριστεί ο,τιδήποτε.
 Αυτό που σήνεται
απέναντι σε όλους και όλες μας,
τους «από τα κάτω»
 γίνεται ολοένα και πιο **επιθετικό.**

Τα προσχήματα των κυρίαρχων
 προσπαθούν να κρύψουν το προφανές:

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

η φτώχεια,

ο μισθωτός εκβιασμός από τα αφεντικά,
 ο ρατσισμός,
 η γενικευμένη απαξία,
 η καταστολή,

είναι εδώ για να θωρακίζουν την κατεχόμενη καθημερινότητά μας.

ΣΧΟΛΙΑ & ΕΙΔΗΣΕΙΣ

από τον ορατό και αόρατο περί-
 βολο των γειτονιών μας και όχι
 μόνο... **ΣΕΛ 2-4 & 13-18**

ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ

από την "κρίση", τον εκβιασμό και
 την ανεργία, στην "ατυχία" των
 στατιστικών... **ΣΕΛ 4-5**

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΑΝΤΟΥ

από τη "μεμονωμένη" δολοφονία
 μετανάστη στο Α.Τ Νίκαιας, στην
 πορεία οργής, τον κουκουλονόμο,
 τα κατεχόμενα Εξάρχεια και μια
 καταστολή που ξαναγράφεται από
 την αρχή... **ΣΕΛ 6-8**

**ΟΤΑΝ
 ΟΙ ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΕΣ**
 φωνάζουν την αστυνομία...
ΣΕΛ 8

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
 χρονικά φυγής, πογκρόμ,
 "ευαισθησιών", καταστολής,
 αντιστάσεων και αλληλεγγ-
 γής... **ΣΕΛ 9-11**

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ
 στήνοντας arartheid στον
 Άγιο Παντελεήμονα...
ΣΕΛ 11

**ΝΕΑ ΑΠΟ
 ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ**
 από τον αφόρητο λαϊκισμό των
 "ανοικτών συνελεύσεων" στην Πε-
 τρούπολη, στο γήπεδο κόκευ(!!!!)
 στο Ίλιον και στην υπό "αναπτυ-
 ξιακή κατάληψη" πλατεία Αγίων
 Αναργύρων, τον προασιακό και
 άλλα... **ΣΕΛ 3,12,14**

ΕΚΤΟΣ ΦΥΛΟΥ
 "ειδήσεις" από έναν καθημε-
 ρινό πόλεμο... **ΣΕΛ 13**

ΝΕΑ ΓΡΙΠΗ
 βήχας, εμβόλια και φράγκα...
ΣΕΛ 13

**Χωρίς αφέλεια,
 χωρίς ματαιότητα,
 χωρίς αδράνεια,
 χωρίς φόβο**

**να σταθούμε
 απέναντί τους.**

Θερσίτης

χώρος
ραδιουργίας
και ανατροπής
Νέστορος & Ευαγγελιστρίας
ΙΝΙΟΝ
www.thersitis.gr
sitisther@yahoo.gr

Η εφημερίδα αυτή τυπώθηκε σε 5 χιλιάδες αντίτυπα και
**μοιράζεται χέρι χέρι
και πόρτα πόρτα**, στους δρόμους της πόλης

χωρίς αντίτιμο. Χωρίς αντίτιμο γιατί θέλει να μπλοκάρει τις «αυτονόπτες» καθημερινές σχέσεις και ροές των αξιών χρήσης και των ανταλλακτικών αξιών που χαρακτηρίζουν ανθρώπους, πράγματα ή προϊόντα. Το όποιο κόστος του δε θα μπορούσε και δε θα ήθελε να εκτιμηθεί, να αποτυπωθεί και να εξαργηθεί με κάποιο χρηματικό ισοδύναμο.

Εξάλλου φιτάκτικε για να **αντι-πληροφορήσει**. Γι' αυτά που υπάρχουν οργισμένα και δυνατά στο κοινωνικό πεδίο, με προοπτική την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση. Για τις μικρές και μεγάλες ιστορίες, κοινωνικά πειράματα, δράσεις, ειδήσεις που παραμένουν στη σκιά των θεσμισμένων μηχανισμών πληροφοροφύσης, είτε γιατί είναι άβολα στα αυτιά των αφεντικών του κόσμου όταν ακουστούν, είτε γιατί τα ίδια δεν ενδιαφέρονται να γίνουν κομμάτι και είδηση αυτών των μηχανισμών, αλλά στήνουν τους δικούς τους διαύλους επικοινωνίας στο κοινωνικό πεδίο.

Η εφημερίδα αυτή θα **τριγυρνάει στους δρόμους των γειτονιών μας**, θα μιλάει σε αυτούς και για αυτούς, φτιαγμένη από τον Θερσίτη -χώρο ραδιουργίας και ανατροπής- και τους ανθρώπους του. Με το πάθος της άρνησης, το πείσμα της ανυποταγής και την ευαισθησία της εξέγερσης...

Ο χώρος του Θερσίτη είναι ανοικτός
κάθε Κυριακή από τις 6
το απόγευμα
για γνωριμία, συζητήσεις, προβολές...

Η εγκληματική επέλαση του ιδεολογήματος της ανάπτυξης στην περιοχή, όπου βρισκόταν έως πρόσφατα ο **Πευκώνας των Αγίων Αναργύρων**, συνεχίζεται αργά και σταθερά. Εδώ, οι καταδρομείς των κατασκευαστικών εταιριών δε χρειάζονται τα φώτα της δημοσιότητας για να συνεχίσουν το εγκληματικό τους έργο απέναντι στο φυσικό περιβάλλον και στους ελεύθερους δημόσιους χώρους. Η «νομιμότητα» των συμβάσεων με τα αρμόδια υπουργεία, αλλά και τα χρονοδιαγράμματα που τρέχουν παρέχουν κάθε πολιτική (συγκάλυψη στην επιδρομή των μηχανημάτων της ανάπτυξης στην περιοχή. Και στο όνομα αυτής της «νομιμότητας» είναι που μπορούν να σφυρίζουν τα αλυσοπρίονα των εργολάβων και να ισοπεδώνουν το άλσος της γειτονιάς. Όσο για τον απολογισμό... 800 περίπου κομμένα δέντρα από τον πευκώνα, αποψίλωση της βλάστησης σε όλη την έκταση από τις «Τρεις Γέφυρες» έως τον πρώην -πλέον- πευκώνα, καταστροφή της γης και των δέντρων που βρίσκονται παράπλευρα των γραμμών του ΟΣΕ στους Αγίους Αναργύρους, τσιμεντοποίηση όλων των προαναφερόμενων εκτάσεων...

Πρόκειται για έργα τα οποία ξεκίνησαν το φθινόπωρο του 2006 στην περιοχή των Αγίων Αναργύρων και τα οποία σχετίζονται με τον ευρύτερο προγραμματισμό έργων για τη συνολική αναδιαμόρφωση του αστικού σιδηροδρομικού

δικτύου της πόλης, όπως προτάσσουν οι επιταγές της ανάπτυξης.

Και ήταν που όλα αυτά τα χρόνια, η φρικαλέα ωμή βία της ανάπτυξης έπρεπε να αποκτήσει χαμηλό προφίλ και να παρουσιαστεί σαν κοινωνική αναγκαιότητα. Γι' αυτό και η σιγή απέναντι στις ερπύστριες των εκσκαφών, γι' αυτό και η κοινωνική συναίνεση απέναντι στο μύθο της «βιώσιμης ανάπτυξης», γι' αυτό και τα βουλωμένα στόματα όσων εξαγοράστηκαν με τα «αντισταθμίσματα» του έργου. Μόνο που στο όνομα αυτής της «βιώσιμης ανάπτυξης», μια καραμέλα που μασήσανε όλοι οι εμπλεκόμενοι τοπικοί φορείς (από τους δημάρχους έως τους τοπικούς παράγοντες της αριστεράς), **η γειτονιά δεν έχασε απλά και μόνο το δέντρο, έχασε και το δάσος ολόκληρο.**

Ο νέος σταθμός του προαστιακού στους Αγίους Αναργύρους -είμαστε σίγουροι- πως **φέρνει χαμόγελα** σε όσους προσδοκούν την εμπορική εκμετάλλευση της τριγύρω περιοχής σε βάρος των μη προνομιούχων, σε όσους προσδοκούν την επέκταση των συνθηκών κοινωνικού ελέγχου στις γειτονιές, σε όσους οραματίζονται να αφαιρέσουν κάθε σπιθαμή ελεύθερου χώρου και χρόνου από τις συνοικίες.

Φέρνει χαμόγελα σε όσους βάζουν τα γιορτινά τους για να κόψουν τις κορδέλες της «πράσινης ανάπτυξης» στην πε-

Η ΔΕΛΤΑ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΜΑΣ

...δίπλα μας...

Όχι δεν πρόκειται για την λαϊκίστικη αλλά ταυτόχρονα συμπαθητική διαφήμιση των ψυγείων με τα παγωτά που κοσμούν περίπερα των γειτονιών, αλλά για την εμφάνιση στις γειτονιές του **Ίλιου και των Αγίων Αναργύρων** της νέας μονάδας άμεσης επέμβασης της ΕΛ.ΑΣ. Η γνωστή σε όλους πλέον, **ομάδα Δέλτα** περιπολεί εδώ και δύο περίπου μήνες στους δρόμους και τις πλατείες των περιοχών μας. Επιβάλλουν το νόμο και την τάξη, προτάσσοντας τα γυαλιστερά όπλα και **επιδεικνύοντας τον περισευούμενο τσαμπουκά τους**, όχι όμως σε τυχαίους περαστικούς αλλά σε μετανάστες, νεολαίους, σε "παράξενους τύπους", σε μικροπωλητές. Καθημερινοί έλεγχοι σε «ύποπα» οχήματα, εκδίωξη των μικροπωλητών από τις πλατείες, σεξιστικά σχόλια σε περαστικές κοπέλες και χρήση της «απαραίτητης βίας», ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος διασάλευσης της τάξης, αποτελούν τη νέα αστυνομική πραγματικότητα στις γειτονιές των περιοχών μας. Ο εχθρός πρέπει να καταπολεμηθεί, **ένας εχθρός γέννημα θρέμμα των ΜΜΕ**, τα οποία σε όλο το φάσμα τους τονίζουν και υπερθεματίζουν την έλλειψη αστυνόμευσης στα «επικίνδυνα» στενά των προαστίων και καλλιεργούν **φοβικά σύνδρομα για την αύξηση της εγκληματικότητας**. Με πρόσχημα λοιπόν την ασφάλεια του πολίτη στήνεται μια νέα προληπτική κατασταλτική στρατηγική, δημιουργώντας **ένα πεδίο άσκησης μηδενικής ανοχής απέναντι σε οποιαδήποτε διαφορετικότητα**, ένα πεδίο καταστολής

κάθε προσπάθειας άρθρωσης ανατρεπτικού λόγου ή δράσης. Η εξάπλωση σε ολόκληρο το εύρος του λεκανοπεδίου των ειδικών δυνάμεων της αστυνομίας δεν αποτελεί απλά μια επίδειξη δύναμης ή πυγμής της ηγεσίας της ΕΛ.ΑΣ. ή των υπουργικών επιτελείων, αποτελεί μια γενικότερη κατασταλτική στρατηγική που ακολουθείται μεθοδευμένα, με στόχο τη διασπορά φόβου σε μια περίοδο που ολοένα και **αυξάνεται η φτώχεια και η κοινωνική δυστυχία, ιδιαίτερα σε γειτονιές ταξικά φορτισμένες, όπως οι γειτονιές των δυτικών προαστίων.**

Η κοινωνική συναίνεση δεν μπορεί πλέον να αποσπαστεί μόνο με «λαμπερές υποσχέσεις» ή με εκκλήσεις από πολιτικά στελέχη για ομοψυχία, με στόχο την ομαλή έξοδο της χώρας από την οικονομική κρίση. Το δόγμα της ασφάλειας έρχεται να ενισχύσει και να διαφυλάξει τα συμφέροντα των αφεντικών, γι' αυτό και εφαρμόζεται με κάθε του λεπτομέρεια από τα Εξάρχεια μέχρι το Ίλιον.

Έτσι, οι κάτοικοι των περιοχών μας πρέπει στο εξής να ανέχονται τη δυσάρεστη παρουσία και το υπερσυστατικό νταπλίκι και των ένστολων καθαρμάτων της ομάδας Δέλτα. Από εδώ και στο εξής, οι κάτοικοι των περιοχών μας οφείλουν να φιλοδωρούνται καθημερινώς με εξακριβώσεις, βρισιές, απειλές και υποτιμητικά βλέμματα από τους άντρες της ομάδας Δέλτα. Εκτός και αν...

... τους φιλοδορήσουμε πρώτοι με τις κλωτσιές που τους αξίζουν.

Από τα πρώτα "κατορθώματα" της ομάδας Δέλτα. 21η Μαΐου, πορεία μεταναστών στο κέντρο της Αθήνας. Αγριοί ξυλοδαρμοί και συλλήψεις

Η «ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ» ΚΟΒΕΙ ΔΕΝΤΡΑ, Η ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΟΒΕΙ ΚΟΡΔΕΛΕΣ

προαστιακός

ριοκή και να συνεχίσουν... οργανώνοντας τις νέες καταδρομικές τους επιθέσεις στη φύση και τους ελεύθερους χώρους με τα κυνικά προοχήματα των εποχών.

Πάμε μαζί, όλοι-ες μαζί, να τους κόψουμε τα χαμόγελα, να τους κόψουμε και τις ορέξεις.

Πριν και Μετά. Περισσότερες φωτό αλλά και κείμενα, δράσεις, αφίσες για τον αφανισμό του Πευκώνα στο

www.thersitis.gr

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΓΗΠΕΔΟ ΧΟΚΕΥ(!) ΣΤΟ ΙΛΙΟΝ !!!

91000 ευρώ

Το δίκαιο (για δεκαετίες) αίτημα σύσσωμου του λαού του Ιλίου και οι σκληροί του αγώνες, για γήπεδο, κόκευ επί χόρτου στη γειτονιά μας γίνεται επιτέλους πραγματικότητα! 91χιλιάδες ευρώ από δημοτικούς φόρους πεταμένα στο συνθετικό χόρτο στο όνομα μιας ηλιθιωδέστατης ούτως ή άλλως αναπτυξιολαγνείας. Εμείς απλά αναρωπιόμαστε που πάνε και βρίσκουν τέτοιες ιδέες (που όλο και κάποιον φίλο-εργολάβο της γειτονιάς θα εξυπηρετήσουν). **Επιτέλους ο γαλλικός Μάνς του 68 δικαιώνεται 41 χρόνια (και 91.000 ευρώ) μετά από το δήμο Ιλίου: η φαντασία στη (δημοτική) εξουσία!**

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΟ...

αλλά πάντα επίκαιρο

Το μίζερο εκλογικό περίπτερο του ακροδεξιού Λάος που είχε στηθεί στον **κεντρικό του Ιλίου**, δέχτηκε κατά την προεκλογική περίοδο και κατ' επανάληψη την επίσκεψη «βανδάλων» και «ανθελλήνων» όπου και το μετέτρεψαν σε ακούρι. Οι περαστικοί κάζευαν γελώντας το «τρακαρισμένο» περίπτερο των φασιστών καθ' όλη τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας, όπου σαν το γεφύρι της Άρτας «**ολημερίς το πτίζανε το βράδυ εγκρεμίζοταν**». Το γραφικό ζευγάρι των (γραφικών) ηλικιωμένων που επίμονα «φυλούσε Θερμοπύλες» και μοίραζε προεκλογικό υλικό, μπορεί να ήταν βγαλμένο από τα καλύτερα καρτούν, παρ' όλα αυτά τα «ένδοξα» απομεινάρια του Μελιγαλά, οι υμνητές του ρατσισμού, του «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» και άλλων «ευγενών και ελληνοκεντρικών» αξιών, **δεν παύουν να αποτελούν κοινωνικά παράσιτα εκφασισμού που πρέπει να ξεριζωθούν από τις γειτονιές μας.**

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ;

παιχνίδια λέξεων

Πολιτιστικές εκδηλώσεις με "ελεύθερη είσοδο" διοργανώθηκαν τον Σεπτέμβριο, στο πάρκο Τρίτση, από το **δήμο Ιλίου**. Δε θα σταθούμε επί του παρόντος σχολίου στην εσκεμμένη εγκατάλειψη του πάρκου -εκτός των σημείων με εμπορικό ενδιαφέρον- τις τόσες καταπατήσεις εντός του πάρκου και στο ότι τελικά και χωρίς εισιτήριο πάλι πληρωμένα είναι τα οπασμένα. Σε κάθε περίπτωση, όταν υπάρχει κάποιο εισιτήριο είναι λίγο πιο ξεκάθαρο πόση κυδαιότητα κωράει σ' αυτό τον πολιτισμό. Τι γίνεται όμως στην αντίθετη περίπτωση; "Είσοδος ελεύθερη" διατυμπάνιζαν τα πανό και έντυπα του Δήμου Ιλίου. **Ω! Τι μεγαλείο**, τι πολιτισμός είναι αυτός. Πολιτισμός πολιτισμένος. **Πολιτισμός που έχει είσοδο, περιφραγμένος και είσοδο για να περάσεις**. Είσοδος. Εκείνο το σημείο που επισημαίνει το όριο. Το όριο που δεν επιτρέπει να το διαπεράσει τί; Η βαρβαρότητα; Η ανικανότητα γι' αυτό τον πολιτισμό; Η αδιαφορία; Η κατωτερότητα του πνεύματος; Μα ναι, φυσικά! Είναι τσάμπα δεν κωράει αμφιβολία περί τούτου. Κάτι άλλο είναι. Είναι αυτό ακριβώς που διατηρεί,

είναι το επίπεδο του συμβολισμού των διαχωρισμών. Του πνεύματος και της διαχωρισμένης από την κοινωνική πραγματικότητα καλλιτεχνικής ελίτ. **Που περιφράζεται (έστω και στο επίπεδο του συμβολισμού) ή αλλιώς περιφράζει αντίστροφα** το εξωτερικό κοινωνικό γίγνεσθαι, για την απρόσκοπτη συνέχιση της ανωτερότητας της καλλιτεχνικής διαύγειας. **(Oh mon dieu! που λέμε και εμείς από τα Λιόσια)**. Δεν θα μπορούσε άλλωστε αυτός ο πολιτισμός να επιβιώσει χωρίς να κάνει σαφή και τα όριά του. Τα προς τα πάνω και τα προς τα κάτω. Αλλά και ελεύθερης εισόδου. Ελεύθερης. Τι αν απ' έξω από το χώρο ασφαλίτικα μπορεί να περιτριγυρίζουν και να ελέγχουν; Κάμερες να διαγράφουν την κάθε διαδρομή; Μέσα, δημοτόματασι ή securitades να σε σκανάρουν, μαζί και την κάθε κίνηση, για τη μη διασάλευση των εκάστοτε ορίων έκφρασης που ορίζονται από το ανάλογο θέαμα; Τι αν συνθήως το κοινό «πλαισιώνεται» από κάποια κουστωδιά μικρής ή μεγαλύτερης εξουσίας; **Η είσοδος είναι ελεύθερη...**

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

δρόμοι αυτοκινήτου

Εξάλλου για την εξουσία μετράει πρώτα η ανάπτυξη και η φύση αντιμετωπίζεται πάντα χρηστικά. Με αυτόν τον τρόπο **τα ρέματα, άρχισαν να αντιμετωπίζονται σαν "ξένα σώματα" μέσα στην πόλη**, σαν κάτι που έπρεπε να εκδιωχθεί, αφού η ολοένα και εντονότερη παρέμβαση, οδηγούσε σε πλημμύρες και καταστροφές. Ταυτόχρονα η χρήση τους ως ανοικτοί υπόνομοι προκαλούσε όλο και μεγαλύτερες διαμαρτυρίες. **Η αναφορά στα ρέματα ως "φωνικά" και "επικίνδυνες εστίες μόλυνσης"** φανερώνει πώς αντιμετωπίζει η εξουσία αυτό που υπήρχε στην ατική γη εδώ και χιλιάδες χρόνια. Το τελευταίο ρέμα στα μέρη μας κλείνει, ο ανοικτός υπόνομος γίνεται κλειστός, ένας νέος αυτοκινητόδρομος θα προστεθεί για να "ανακουφίσει" τα εκατοντάδες χιλιάδες ΙΧ που προστίθενται κάθε χρόνο και ο δήμος διευθετεί άλλο ένα "μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα". **Κάποιοι από εμάς όμως δεν πρόκειται να διευθετήσουμε τις παιδικές αναμνήσεις, τότε που το ποτάμι ήταν τόπος παιχνιδιού και εξερεύνησης.**

«ΑΤΥΧΙΩΝ» ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

αναλώνοντας υπομονή

Κώστας Γραμματικάκης, Λούσκα Ζεκίρ, Βασίλης Κατσίκης, Μοχάμεντ (αγνώστων λοιπών στοιχείων), Αντρεατίκ Ρίκα, Παναγιώτης Λίγκος, Κώστας Ντελής και Γιάννης Παπακωνσταντίνου, Παναγιώτης Χατζηδημητρίου, Χαϊκάλης Κυριαζίδης, Φεκόλι Φλαμούρ, Μικαήλ Ποσεντσεάνου, Τρύφωνας Τριανταφυλλίδης, Γκούλαφ Μίακ, Αλεξέι Καλνίς, Νεζάι Ιμέρ, Νικόλαος Δρόσος, Δημήτρης Χαριστάς, Γιώργος Σολδάτος, Ντανούτ Νουμιράτσι...

Ονόματα που δε θυμίζουν τίποτα. Δεν είναι εξάλλου καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι, επιχειρηματίες, πολιτικοί, δικαστές, μπάτσοι για να έχουν όνομα.

2,3,7,10, 11, 13, 14, 21, 24 και πάει λέγοντας Ιούλη, Αυγούστου, Σεπτεμβρίου, Οκτωβρίου. Ημερομηνίες που δε θυμίζουν τίποτα.

Ονόματα αναλώσιμα. Ημερομηνίες αναλώσιμες.

Τα ονόματα είναι μερικά μόνο από τους νεκρούς από το μήνα Ιούλη έως σήμερα που σκοτώθηκαν στους χώρους δουλειάς τους. Γιατί κάποιοι δεν έχουν καν όνομα: είτε γιατί είναι παράνομοι μετανάστες (όπως ο Ινδός και ο Νεπαλέζος εργάτης που σκοτώθηκαν στις 14/9 σε έργα αποκέτευσης του δήμου Κηφισιάς), είτε γιατί υπάρχει παγερή αδιαφορία για τα ονόματα, είτε γιατί πρέπει να προστατευτεί το

κύρος των εταιρειών στις οποίες δούλευαν (όπως για παράδειγμα μια «ανώνυμη» 35χρονη εργάτρια στην ΚΟΥΚΟΥΤΑΡΗΣ Α. «ALFA» Α.Ε.Β.Ε με τα «αγνά προϊόντα ζύμης» στην Κοζάνη). Είναι κάποιοι που κάπου κάπι έπαθαν. Είπαμε, αναλώσιμα... Αναλώσιμα. Αυτή είναι η μοναδική ταυτότητα των εργαζομένων. Και πολύ περισσότερο αυτών που είχαν την «ατυχία» να είναι «απρόσεκτοι» ή και «ανόητοι» την ώρα της δουλειάς. Αυτές δεν είναι οι δικαιολογίες των αφεντικών τους;

Δεν γράφουμε νεκρολογίες, δεν κουνάμε ανήμπορα τα κεφάλια μας μπροστά στο «αυτονόητο» των εργατικών ατυχημάτων, δε μας νοιάζει να «αποτίσουμε» άκαπνους φόρους τιμής. Γιατί δεν μπορούμε να υποκαταστήσουμε την οργή μας με τον φόβο και την «ανημπόρια» απέναντι στις αιματηρές επιβολές μικρών και μεγάλων αφεντικών, οι οποίοι κερδίζουν φράγκα δολοφονώντας ωμά εργαζόμενους. Αφεντικά που έχουν και αυτά συνήθως όνομα: Λάρκο, Μηχανική, ΑΚΤΩΡ, ΖΙΩΡΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΕ, εργοστάσιο στρωμάτων Χατζηφραϊμίδη, ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΕΒΕ, μεταλλεία της «Ελληνικός Χρυσός», ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΕΡΓΟΡΟΗ, ΔΕΗ, Ελληνικά Πετρέλαια, ΣΕΛΚΟΣ, Ασφαλτικά Αττικής ΑΒΕΕ, ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΑΤΕ, Αθανασόπουλος - ΜΠΑΚΑΛΑΡΟΥ...

πληρώνω και σκοτώνω

στις 30-40χιλιάδες ευρώ υπολογίζεται ο μέσος όρος αποζημίωσης που πληρώνουν τα αφεντικά σε περίπτωση θανατηφόρου εργατικού ατυχήματος

“ Από τις αρχές τις χρονιάς τουλάχιστον 90 είναι τα (επίσημα) θανατηφόρα εργατικά “ατυχήματα” ”

ευαισθησίες...

Το 2007 ο αρμόδιος της ΕΕ για τα θέματα εργασίας, Βλαντιμίρ Σπίντλα, δήλωσε: «...Τη μείωση των εργατικών ατυχημάτων κατά 25% μέσα στα επόμενα 5 χρόνια φιλοδοξεί να επιτύχει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μέσω μιας νέας στρατηγικής για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία... Είναι ανάγκη να πάρουν μέτρα οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις για τη μείωση των ατυχημάτων, αλλά και τη βελτίωση του κλίματος στους χώρους εργασίας. Μόνο έτσι μπορεί να βελτιω-

θεί και η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα και η ανάπτυξη των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων...». Ο κυνικός επίτροπος, ξεπερνώντας «καζοευαισθησίες», με την τεχνοκρατική του γλώσσα απέδωσε την αλήθεια: η «φροντίδα» των αφεντικών για υγιείς εργαζόμενους εφάπτεται με τους κερδοφόρους ισολογισμούς τους.

αναχρονισμοί;...;

Προπαγανδιστικές αφίσες, μερικές δεκαετίες πίσω που αφορούν την εργασία: η μία από την πρώην σοβιετική ένωση όπου καταδικάζεται η «τεμπελιά» και η άλλη από τις ΗΠΑ και την εταιρία Texaco όπου ο εκθρόνος Ιάπωνας τριβεί τα χέρια του και παροτρύνει τον αμερικάνο εργαζόμενο να «πάρει ένα ρεπό». Μπορεί σήμερα η αισθητική αυτή να φαντάζει αστεία και κοντροκομμένη, παρόλ' αυτά η «ηθική της εργασίας» στα μυαλά πολλών εργαζομένων και στα λογύδρια των απανταχού αφεντικών συνεχίζει να «τυραννιέται» από τέτοιους «αναχρονισμούς»...

STAGE

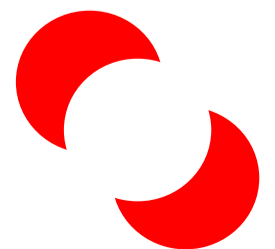
diving

Το θέμα των εργαζομένων στα stage αποτέλεσε μια από τις αιχμές στη «μάχη» της διεκδίκησης της κυβερνητικής διαχείρισης. Οι νέοι λοιπόν διαχειριστές προχωράνε στην κατάργησή τους στο δημόσιο αφήνοντας τα ανέπαφα στον ιδιωτικό τομέα και εξαγγέλλουν διάφορα βαρύνουσα περί εξυγίανσης και αξιοκρατίας. Δεν έχουμε σκοπό να μιλήσουμε εδώ για το ποιοι και πότε εισήγαγαν αυτή τη μορφή ελαστικής εργασίας στον ελληνικό χώρο, ούτε για ρουσφετολογικές προσλήψεις ή γαλάζια, πράσινα, πρασινογάλαζα και φούξια παιδιά. Το ζήτημα είναι η ίδια η ελαστικοποίηση, είτε εξωραϊζεται με τον όρο «μαθητεία» (σταζ ή στέιτζ, διαλέγετε και παίρνετε), είτε παίρνει τη μορφή ενοικίασης εργαζομένων, εργαζομένων με μπλοκάκι, ανασφάλιστων και πάει λέγοντας. Το ζήτημα είναι η ευκολία των αφεντικών να εφευρίσκουν φόρμουλες που θα τους επιτρέπουν να διαχειρίζονται φτηνό εργατικό δυναμικό χωρίς τα χρεώδη των «δικαιωμάτων». Και κυρίως: Το ζήτημα είναι τι επιτρέπει στα αφεντικά να δημιουργούν όλο και πιο δυσχερείς όρους δουλειάς. Η υποτίμηση της εργατικής δύναμης έχει ένα βασικό στήριγμα: Τη φιγούρα του εξατομικευμένου εργάτη που επιβιώνει με το όνειρο της «αποκατάστασης», το όνειρο που θα του επιτρέψει να μην είναι ο «άλλος», αυτός που βιώνει την ανασφάλεια. Τη φιγούρα όσων διαπνέ-

ονται από την αυτοκτονική ηθική της υπομονής. Η χλιοσειπωμένη ομηρία ξεκινάει από τη στιγμή που δέχεται να αυτουποτιμηθεί στην προοπτική μιας έτσι κι αλλιώς αβέβαιης μελλοντικής σιγουριάς. Και έχει μια από τις ρίζες της στις ήττες που μεγαλόψυχα προσέφεραν χρόνια τώρα οι εργατοπατέρες και οι αριστεροί κομματικοί ταγοί.

Οι μόνοι κερδοσένοι είναι πάντα τα αφεντικά και οι πολιτικοί εκφραστές τους. Τα αδιέξοδα, οι υποχωρήσεις κι οι αντιφάσεις βαραίνουν τις πλάτες των εκμεταλλευόμενων που ψάχνουν για απαντήσεις στις φενάκες των μοντέρνων σκλαβοπάζαρων.

Και θα συνεχίσουν έτσι μέχρι να εκλείψουν από το λεξιλόγιό τους λέξεις όπως η υπομονή, η καρτερικότητα, η ιδιώτευση.

«...ΔΟΥΛΙΤΣΑ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ...»

■ ή αλλιώς 23 ευρώ για 12 ώρες-ΙΛΙΟΝ

Είχαμε γνώση για την αθλιότητα στις εργασιακές συνθήκες σε μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις των περιοχών μας, για τις απλήρωτες υπερωρίες, για την μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, για τα εξοτωτικά ωράρια, για την ανυπαρξία μέτρων υγιεινής και ασφάλειας, για τις απειλές και τους τσαμπουκάδες των αφεντικών **αλλά ορισμένες καταστάσεις ξεπερνάνε κάθε όριο χυδαιότητας και εκμετάλλευσης.** Όπως, για παράδειγμα, στο πρατήριο υγρών καυσίμων Athens oil **επί της Μενελάου στο Ίλιον**, στο οποίο οι εργαζόμενοι περνούν ολόκληρο το βράδυ δουλεύοντας για 23 ευρώ. Φαντάζουν πολύ γνώριμα τα λόγια του αφεντικού στην προσπάθεια να δικαιολογήσει το άθλιο μεροκά-

ματο: **«κατάλαβε με, τα φέρνω δύσκολα βόλτα», «αφού το βράδυ δεν έχει πολύ δουλειά και δεν θα κουραστείς», «κάτι θα βγάλεις και από τα φιλοδώρηματα»...** Αυτή είναι η πραγματικότητα που διαμορφώνεται για τους εργάτες και τις εργάτριες των γειτονιών μας, ντόπιων και ξένων. Μια πραγματικότητα η οποία έρχεται να επιβεβαιώσει τους νέους εργασιακούς όρους υπό την σκιά της οικονομικής κρίσης και μπορεί να αντιστραφεί μόνο από τους ίδιους τους εργαζόμενους, με συλλογικούς αυτοοργανωμένους και αντιεραρχικούς αγώνες, μακριά από τη θεσμική διαμεσολάβηση εργατοπατέρων και αριστέρων δεκανικιών του συστήματος. Άλλωστε ακόμη και οι είλωτες στην αρχαία Σπάρτη εξεγέρθηκαν ενάντια στους δυνάστες τους.

Εμείς τι περιμένουμε;

«...ΔΟΥΛΙΤΣΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ...»

■ ας κάψουμε το εργοστάσιο- ΚΟΡΕΑ

Το εργοστάσιο αυτοκινήτων της Ssang-Yong στην Κορέα αποφάσισε με πρόσχημα την κρίση, να κλείσει κάποιες μονάδες του και να απολύσει 7000 εργαζόμενους. Η πλειοψηφία των εργατών αρνήθηκε. **Για 76 μέρες κατέλαβαν το εργοστάσιο, συγκρούονταν με την αστυνομία, έκαναν σαμποτάζ βάζοντας φωτιά σε τμήματα του εργοστασίου.** Οι διαρκείς απόπειρες της αστυνομίας για σπάσιμο της κατάληψης

παρά μόνο να καταλυθεί. Ξέρουμε επίσης καλά πως αν κάποιος εργάτης-ριες στην Ελλάδα σε εργοστάσιο που έκλεινε "τα παίρνουν στο κρανίο", σαμποτάρανε το εργοστάσιο, πετάγανε πέτρες και μολότωφ στην αστυνομία, θα ονομαζόνταν "κούλιγκανς", ανεγκέφαλοι, εχθροί και άλλα τέτοια "κοσμικά" επίθετα. Όπως επίσης ξέρουμε τη στάση των συνδικαλιστών: αν δεν θα έδιναν ένα χέρι βοήθειας στα αφεντικά (βλέπε ΓΣΕΕ) θα κατήγγειλαν τους απεργούς ως "πολιτικά ανεργάτες", θα μιλούσαν για προβοκάτορες, για έλλειψη σχεδίου και άλλα τέτοια γλαφυρά (βλέπε ΠΑΜΕ). Ό,τι δεν χωράει και δεν καπελώνεται από την "επαναστατική" γυμναστική των εργατοπατέρων, στα κλαψουρίσματα μπροστά στα μικρόφωνα, **ό,τι είναι αδιαμεσολάβητο και συγκρουσιακό είναι μια φορά εχθρός για τα αφεντικά αλλά και διπλά εχθρός για τους εργατοπατέρες.**

Οι εργάτες στην Κορέα δεν έδειξαν το "σωστό δρόμο". Έδειξαν απλά έναν τρόπο αξιοπρέπειας, ένα τρόπο αγώνα, ένα τρόπο "ανταπόδοσης" των χυπημάτων που δέχονται από τα αφεντικά και την "επάρτο" κρίση τους...

αποτύγχαναν διαρκώς. Ύστερα από πολυήμερες διαβουλεύσεις η εργοδοσία υποχώρησε αποζημιώνοντας τους εργαζόμενους. **Οι εργοδότες δήλωσαν πως έχασαν εξαιτίας της κατάληψης 250εκατ. ευρώ.**

Δεν θέλουμε να μιλήσουμε με όρους ήπιας ή νίκης, δυνατοτήτων και αδυναμιών, με όρους αποτελεσματικότητας ή μη (αυτά τα αφήνουμε σε χειραγωγούς και εργατοπατέρες). Γνωρίζουμε καλά πως ο μισθωτός εκβιασμός και η εκμετάλλευση ως βασική κοινωνική συνθήκη, **δεν μπορεί να καλυτερεύσει,**

«...ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΚΑΝΑ ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΕΙ ΧΑΜΕΝΟ»

■ αυτοκτονίες στην France Telecom

Την Τρίτη 20 Οκτωβρίου 2009 ένας ακόμη εργαζόμενος της Φρανς Τέλεκομ έδωσε τέλος στη ζωή του. **Είχαν προηγηθεί 24 ακόμη άνθρωποι, εργαζόμενοι στην ίδια εταιρεία, τους τελευταίους μόνο δεκαοκτώ μήνες.** Το κύμα αυτό των αυτοκτονιών, φανερώνει με τον πιο πικρό τρόπο την επίδραση της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης και εντατικοποίησης στον ψυχισμό αλλά και στις ίδιες τις ζωές των εργαζόμενων.

Τα τελευταία χρόνια και ειδικά μετά το 2005, που επήλθε η πλήρης ουσιαστικά ιδιωτικοποίηση του γαλλικού τηλεπικοινωνιακού ομίλου (αντίστοιχου του ΟΤΕ), **οι εργασιακές σχέσεις πήγαιναν από το κακό στο χειρότερο:** αφόρητες πιέσεις για μεγαλύτερες πωλήσεις, άκρατος ανταγωνισμός, αυστηρά χρονοδιαγράμματα, διαρκείς γεωγραφικές μετακινήσεις προσωπικού και ξαφνικές αλλαγές αντικειμένου, μετατροπές συμβάσεων, πιέσεις για πρόωρες συνταξιοδοτήσεις (σε μια λυσοαλέα προσπάθεια της εταιρείας να μειώσει το προσωπικό), εξευτελιστικές συμπεριφορές μάντζερ εναντίον εργαζομένων. Όλα αυτά και πολλά άλλα που προφανώς πρέπει να ζήσει κάποιος από κοντά, συνθέτουν το ζοφερό εκείνο σκηνικό που οδήγησε δεκάδες εργαζόμενους στην αυτοχειρία. Απέναντι σε όλη αυτή τη βαρβαρότητα και τον αναμενόμενο σάλο που έχει προκαλέσει στη γαλλική κοινωνία, η εταιρεία «απάντησε» μόλις πριν λίγες μέρες με το μοίρασμα ενός ερωτηματολογίου στους εργαζόμενους που τους καλούσε να **«μοιραστούν τα προβλήματά τους» μαζί**

της, καθώς και με την πρόσληψη ψυχολόγων. Η απόλυτη ειρωνεία απέναντι στους 25 νεκρούς εργαζόμενους αλλά και τους 108.000 ανθρώπους που εξακολουθούν να εργάζονται για τον όμιλο με τις ίδιες συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα! Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, αν και οι στατιστικές αυτοκτονιών είναι πραγματικά πρωτοφανείς σε ό,τι αφορά στην Φρανς Τέλεκομ, το γεγονός καθεαυτό δεν είναι πρωτόγνωρο, και εμφανίζεται με ένταση και σε ανάλογες περιπτώσεις όπου υπάρχει ραγδαία αλλαγή ή επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων χωρίς βέβαια την παραμικρή συναίνεση των εργαζομένων.

Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση της ΕΑΣ (τόρα ΟΑΣΑ), στις αρχές της δεκαετίας του '90, όταν η τότε κυβέρνηση Μπυσσολάκη επικείμενη την ιδιωτικοποίηση των συγκοινωνιών. Είχε καταγραφεί τότε μια σημαντική αύξηση καρδιακών επεισοδίων αλλά και έξαρση ψυχικών νοσημάτων στους εργαζόμενους στα λεωφορεία.

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι περισσότερες επιστολές που συνόδευαν τις αυτοκτονίες στη Γαλλία, έκλειναν με μια ευχή του τύπου **«...αυτό που έκανα ας μην πάει χαμένο».**

Χαμένοι όμως είναι μόνο οι αγώνες που δεν έγιναν. Είναι στο χέρι των εργαζομένων και όχι μόνο, να σπάσουν από κοινού τον εκβιασμό της εργασίας, απαντώντας συλλογικά, δυναμικά και αυτό-οργανωμένα στο εργασιακό τρόμο που σπέρνουν τα αφεντικά πασομένα γερά από το χέρι του κράτους και των εργατικών νομοθεσιών του.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ

■ εμπόριο ευαισθησίας

Πάνω στην υπόθεση της Κωνσταντίνης Κούνεβα, αποτυπώθηκε με τον πιο ωμό τρόπο τι σημαίνει να είσαι εργάτρια, γυναίκα και μετανάστρια και να αντιστέκεσαι. Η υπόθεση της **δεν μπορεί ποτέ να αποτελέσει πεδίο φτηνών ανταλλαγών και εμπορίου ευαισθησίας, ούτε πεδίο καταδίκης κοινωνικών δράσεων και πρακτικών,** παρά τις «φιλότιμες» προσπάθειες, πολιτικών, δημοσιογράφων, καλλιτεχνών και άλλων τόσων «ευαίσθητων». Σε αυτό το πλαίσιο κινείται και η παρακώρση σπιτιού στην Κωνσταντίνα Κούνεβα, τα κλειδιά του οποίου παρέδωσε ο ίδιος ο υπουργός εργασίας Ανδρέας Λοβέρδος στη μητέρα της Κωνσταντίνης, δηλώνοντας: **«Αυτό, το οποίο συνέβη στην Κ. Κούνεβα, το οποίο απευχόμαστε να συμβεί σε άλλους, θεωρείται εργατικό ατύχημα. Το ζήτημα αυτό τακτοποιείται στο προαναφερθέν σχέδιο νόμου, το οποίο θα ψηφιστεί σύντομα στη Βουλή των Ελλήνων».** Εμείς ξαναλέμε πως αυτό που «συνέβη στην Κωνσταντίνα» δεν «συνέβη απλά». Και δεν ήταν «εργατικό ατύχημα».

Ήταν δολοφονική απόπειρα. Η οποία έχει όνομα και διεύθυνση: την εταιρεία ΟΙΚΟΜΕΤ που καθαρίζει τους σταθμούς του ΗΣΑΠ, του μεγαλοστελέχους του ΠΑΣΟΚ στον Πειραιά, Οικονομάκη. Έχει το όνομα και τη διεύθυνση του κόσμου της εκμετάλλευσης, του ρατσισμού και της πατριαρχίας.

Ήμασταν και είμαστε στο δρόμο. Για την Κωνσταντίνα. Και για κάθε Κωνσταντίνα.

Υγ. Η επικήρυξη των δραστών της επίθεσης από το υπουργείο ΠΡΟ.ΠΟ με 1 εκατ. ευρώ αποτελεί μια ακόμη ψηφίδα υποκρισίας αλλά και απονομιμοποίησης του περιστατικού: όχι δεν υπάρχει εργοδοτική τρομοκρατία, υπάρχει μόνο ένα "μεμονωμένο" έγκλημα (σαν όλα τα άλλα) που πρέπει να αποκαλυφθεί. Και ζήσανε αυτοί καλά και τα αφεντικά καλύτερα...

αστυνομία παντού

ΜΙΚΡΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

ΑΠΟ ΜΙΑ "ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΗ" ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΣΤΟ Α.Τ ΝΙΚΑΙΑΣ

κείμενο από το στίπ του θεροίτη για το γεγονός και κάλεσμα στην πορεία που είχε ανακοινωθεί από συντρόφους στις γειτονίες του Πειραιά

Στις 26 Σεπτεμβρίου, ύστερα από καταγγελίες για περιστατικό ξυλοδαρμού ανηλίκου, πραγματοποιείται οργουελιανή έφοδος της αστυνομίας σε σπίτι όπου διαμένουν πακιστανοί μεταναστές στη Νίκαια. **Ο 25χρονος Μοχάμεντ Καμράν Ατίφ, απαγάγεται από 15 ένστολους και ξυλοκοπείται άγρια κατά τη διάρκεια της μεταγωγής του στο αστυνομικό τμήμα Νίκαιας.** Εκεί του ασκείται η «απαραίτητη στις περιπτώσεις βία» όπως χαρακτηριστικά δηλώνει ο διοικητής του τμήματος. **Ο «ύποπος» Μοχάμεντ ξυλοκοπείται και πάλι ανηλεώς με γκλόμπ, δένεται χειροπόδαρα και δέκεται ηλεκτροσόκ.** Δυο μέρες μετά αφήνεται ελεύθερος καθώς δεν αναγνωρίζεται από τον μνυτή ως ο δράστης, ενώ ο αδερφός του Μοχάμεντ, εξαναγκάζεται να υπο-

γράψει αυτοσχέδια δήλωση των μπάτσων πως παρέλαβε τον αδερφό του χωρίς κανένα σημάδι κακοποίησης. Ο Μοχάμεντ επιστρέφει σπίτι σακατεμένος και φοβάται να πάει σε νοσοκομείο αφού δεν έχει τα απαραίτητα χαρτιά. Στις 9 Οκτώβρη ο Μοχάμεντ πεθαίνει αφού ο οργανισμός του είχε υποστεί βαριές βλάβες από την αστυνομική φροντίδα. Το έχουμε ξαναδεί το έργο: οι μπάτσοι δηλώνουν άγνοια ή έστω παραδέχονται την «απαραίτητη στις περιπτώσεις βία», ο ιατροδικαστής ανατέμνει την ολιγορία του, οι δημοσιογράφοι ψάχνουν για «ατράνταχτα στοιχεία», οι ευαίσθητοι αντιρατσιστές διαμεσολαβητές καταγγέλλουν τη φασιστική βαρβαρότητα των συγκεκριμένων αστυνομικών και ομφαλοσκοπούν ανοίγοντας κοινωνικό διάλογο για τα όρια της «αστυνομικής βίας», οι γείτονες αυτόπτες μάρτυρες κλείνονται πίσω από τα παρά-

θυρα φοβισμένοι, το υπουργείο αποποιείται τις ευθύνες του και ξεκινάει εθιμοτυπική «ένορκη διοικητική εξέταση» γι αυτό το «**μεμονωμένο περιστατικό**». Αρκετά δεν είναι όλα αυτά κι άλλα τόσα παρόμοια για να στηθεί άλλη μια φορά ένα μικρό θεατρικό συγκάλυψης και χειραγώγησης. Θα ήταν απλά κουραστική αυτή η επαναληψιμότητα αν δεν είχε να κάνει με τον κυνισμό του αίματος και με την απόπειρα εξοικείωσης με τη «μεμονωμένη» κρατική βαρβαρότητα. Η «απαραίτητη στις περιπτώσεις βία», δεν εκπορεύεται μονάχα από τα καθάρματα του τμήματος της Νίκαιας. Είναι η «απαραίτητη βία» της χώρας υποδοχής στους ξενόφερτους, τα βλέμματα δυσπιστίας, τα αφεντικά που φτιάχνουν περιουσίες με τα «πακιστάνια» στις Μανωλάδες της χώρας, η Ευρώπη-φρούριο με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης

«λαθρο»μεταναστών και τις πολιτικές ενσωμάτωσης, οι πολιτικές μανούβρες των ευαίσθητων αντιρατσιστών πάνω στις ζωές των μεταναστών. Είναι η «απαραίτητη βία» των κατασταλτικών μεθοδεύσεων της δημοκρατίας, στους από τα κάτω, τους «μη προνομιούχους», στους απείθαρκους και τους ανπιστεκόμενους. Μια ευθεία γραμμή συνδέει την «**αυτοκτονία του Λεωνίδα Καλτσά στο Α.Τ. Ιλίου τον Απρίλη του 2007, με τον θανάσιμο βασανισμό του Μοχάμεντ στη Νίκαια** αλλά και τους τόσους άλλους θανάτους σε τμήματα, φυλακές και κρατητήρια. Μια ευθεία γραμμή συνδέει τις επιχειρήσεις σκούπα της ελληνικής δημοκρατίας στους δρόμους της Αθήνας και τους χιλιάδες στοιβαγμένους μετανάστες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Μια ευθεία γραμμή συνδέει τη σφαίρα του μπάτσου Κορκονέα στο σώμα του Αλέξη Γρηγορόπουλου με τις πρόσφατες σοσιαλιστικές κατασταλτικές επεμβάσεις που μετέτρεψαν την περιοχή των Εξαρχείων σε κατεχόμενη ζώνη. Οι κρατικές δολοφονίες στα τμήματα, στους δρόμους, στα σύνορα είναι η «απαραίτητη βία» για την παραγωγή κοινωνικής πειθαρχίας και φόβου. **Οι απαντήσεις συνεχίζουν να βρίσκονται εκεί που ήταν πάντα: στους δρόμους.**

ΣΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

η αφίσα από το ρεσάλτο (αυτοργανωμένος-αναρχικός κόρος στο κερατσίνι) και τη συνέλευση εξεγερμένων περάματος, νίκαιας, δραπετσώνας.

από τους δρόμους της νίκαιας

συγκρούσεις μπροστά από το τμήμα

κατάληψη στο δημαρχείο νίκαιας

η αφίσα του θεροίτη στις γειτονίες μας

Η ΠΟΡΕΙΑ, ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, ΟΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ, Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ

για πληρέστερη ενημέρωση, φωτογραφίες, ανακοινώσεις καταλήψεων στο

www.thersitis.gr

<http://anarxiko-resalto.blogspot.com>

Το Σάββατο 17 Οκτώβρη 400 διαδηλωτές και διαδηλώτριες κατέβηκαν στους δρόμους της Νίκαιας, σε μια πορεία οργής ενάντια σε μία ακόμη κρατική δολοφονία στο Α.Τ. Νίκαιας. Παρά την αδιάκοπη βροχή ο παλμός μεγάλος. Στάση πρώτη έξω από το σπίτι του δολοφονημένου Μοχάμεντ. Οι αστυνομικές δυνάμεις πολλές: μπροστά πίσω και στους παράλληλους δρόμους, ΜΑΤ, ζητάδες, δελτάδες, ασφαλίτες (ακόμα και ο περιβόητος διοικητής-καουμπόης του τμήματος Νίκαιας και γνωστό αρχικάθαρμο των γειτονιών του Πειραιά Γιοβανίδης, εξοπλισμένος με κράνος ανάμεσα στις διμοιρίες που ακολουθούσαν την πορεία). Το τμήμα είναι αποκλεισμένο από διμοιρίες και μια κλούβα κόβει κάθετα το δρόμο. **Η πορεία επιτίθεται με πέτρες και μογιές στις διμοιρίες φύλαξης του τμήματος.** Η αντιμεπίθεση των ΜΑΤ με γκλομπς και δακρυγόνα αποκρούεται από τις περιφρουρήσεις. Κατά την αποχώρηση η πορεία προσπαθεί να κρατηθεί συγκροτημένη αλλά δέκεται διαρκώς επιθέσεις από πλάγια και πίσω. Είναι χαρακτηριστικό πως οι κάτοικοι από τα πεζοδρόμια και τα μπαλκόνια αποδοκίμαζαν τον αστυνομικό στρατό κατοχής και τα ΜΑΤ με τη σειρά τους απαντούσαν με «φιλοφρονήσεις» και «ευγενείς» χειρονομίες. Αρχίζουν οι **συλλήψεις** στα γύρω στενά. Παρόλ' αυτά το κύριο σώμα

Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΞΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ

πορείας κατορθώνει και φτάνει στο Περιβόλακι της Νίκαιας όπου είχε οριστεί ως τόπος κατάληξης. Λόγω των συλλήψεων και των προσαγωγών (που γίνονταν ακόμη και χιλιόμετρα μακριά, στη γέφυρα Πέτρου Ράλλη και Κηφισού) παίρνεται η πρωτοβουλία για **κατάληψη του δημαρχείου της Νίκαιας** η οποία και θα λειτουργεί ως το βράδυ της Κυριακής ως κέντρο συντονισμού για τους διωκόμενους και αντιπληροφόρησης για τα γεγονότα. Συνολικά, οι συλλήψεις είναι 8 (οι προσαγωγές πολύ περισσότερες), εκ των οποίων 3 παραπέμπονται με πλημμελήματα και οι 5 με κακουργήματα σύμφωνα με τον πρόσφατα ψηφισμένο νόμο περί «απόκρυψης των χαρακτηριστικών κατά την τέλεση αδικήματος που αφορά σε διατάραξη κοινής ειρήνης», δηλαδή το περίφημο **ιδιώνυμο της κουκούλας**. Πρόκειται για την πρώτη απόπειρα εφαρμογής της εν λόγω διάταξης. Ουσιαστικά, υιοθετείται η ναζιστική λογική της συλλογικής ευθύνης απέναντι σ' όποιον επιλέγει να συμμετέχει σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις, πράξεις αντίστασης και κοινωνικές συγκρούσεις από την στιγμή που η κατοχή μέσων αυτοπροστασίας (πχ. μαντίλι) απέναντι στην αστυνομική βία ποινικοποιείται και επιφέρει ακόμα και ποινή κάθειρξης. **Την Δευτέρα καταλαμβάνεται ως κέντρο αντιπληροφόρησης και αντίστασης στην κατασταλτική μεθόδευση η Πρυτανεία στο κέντρο της Αθήνας. Ακολουθεί η κατάληψη της Πανακοθήκης στο Ηράκλειο Κρήτης. Η Πρυτανεία της ΑΣΟΕΕ στην Αθήνα. Κατάληψη της Σχολής Θεάτρου στην Θεσσαλονίκη. Κατάληψη στο κτίριο της Περιφέρειας στα Χανιά.** Καθημερινά γίνονται συγκεντρώσεις έξω από τα δικαστήρια Πειραιά όπου περνούν από εισαγγελία και ανακριτή οι διωκόμενοι. Τελικά την Πέμπτη αφήνονται όλοι ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους.

Ο καιρός των ψευδαισθήσεων και των αυταπατών έχει περάσει προ πολλού. Ο ερχομός του σοσιαλιστικού (με ή χωρίς εισαγωγικά) ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, σηματοδότησε ένα (πρόσκαιρο) τέλος εποχής. **Η επιλογή της «σοσιαλδημοκρατικής διαχείρισης» ήταν καταφανώς μια βαθιά συστημική επιλογή: κρίθηκε ως κατάλληλη για να διαχειριστεί, να εκτονώσει και να σωφρονίσει τη διάχυτη κοινωνική δυσαρέσκεια σε συνθήκες ισχυρής καπιταλιστικής και θεσμικής κρίσης.** Όσο κι αν οι από τα κάτω αρνούνται να πιστέψουν πως αποτελούν αυτοί και η δυσαρέσκεία τους «μόνιμο κίνδυνο» για την εξουσία, αυτή από την πλευρά της φροντίζει να στήνει τις άμυνες και την επίθεσή της. Τι ήρθε λοιπόν να διαχειριστεί, να εκτονώσει και να σωφρονίσει η νέα κρατική διαχείριση; **Μια κοινωνική δυσαρέσκεια, μια συσσωρευμένη οργή.** Τα «κοινωνικά φαντάσματα», τους λεγόμενους **«αποκλεισμένους» και νεόπρωτους ντόπιους και μετανάστες,** των οποίων η οριακότητα των συνθηκών επιβίωσής τους διαμορφώνει νέα πεδία κοινωνικών συγκρούσεων. Ακόμα, ένα άλλο **τεράστιο κοινωνικό κομμάτι που ακροπατάει στην οριακότητα των αποκλεισμένων** και συντηρείται με μεροκάματα αναξιοπρέπειας, μερικά μόνο σκαλιά πάνω από την απόλυτη ανέχεια, οι **«μη προνομιούχοι».** **Την κοινωνική και πολιτική επιθετικότητα** που ένα της μόνο κομμάτι εξαπλώθηκε στους δρόμους τον Δεκέμβρη που μας πέρασε και έχει αφήσει παντού στο κοινωνικό πεδίο και τις συνειδήσεις την παρακαταθήκη της. Εκρηκτικό μίγμα κοινωνικής ασάθειας...

Η «ελπίδα», η «νέα πνοή» το «κοινωνικό πρόσωπο», πλέον φαντάζουν προεκλογικά τερτίπια για αφελείς. Η ημερομηνία λήξης τους έχει ήδη παρέλθει. Βρισκόμαστε σε μια περίοδο όπου **ο καπιταλισμός και η δημοκρατία** στέκονται με απροθυμία αλλά και ανικανότητα στο να επανατροφοδοτήσουν την κοινωνία, με ελπίδες, μύθους, ψευδαισθήσεις ενός «καλύτερου αύριο», ώστε να ξαναυπογραφεί νέο συμβόλαιο κοινωνικής ειρήνης. Υπάρχει έλλειμμα κοινωνικής νομιμοποίησης των επιλογών των κυρίαρχων και αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά και οι ίδιοι. Η επιθετικότητα των αφεντικών και του κράτους σε συνθήκες κρίσης μεγαλώνει αλλά και η υπομονή των από τα κάτω εξαντλείται. Η όξυνση της καταστολής και του ελέγχου ως ευρύτερη στρατηγική δεν είναι μία ακόμη επιλογή των κυρίαρχων σε περίοδο γενικότερης ασάθειας: **είναι η μοναδική επιλογή απέναντι στις κοινωνικές πολώσεις.** Τα πρώτα δείγματα εξάλλου έχουν φανεί.

Η προηγούμενη κατασταλτική στρατηγική μπορεί τώρα να αποδοκιμάζεται (ως αντιλειτουργική και όχι για τίποτα «ανθρωπιστικούς» λόγους) αλλά τα καλοκαιρινά και προεκλογικά πογκρόμ εναντίον των μεταναστών στο κέντρο της πόλης οι μαζικές συλλήψεις και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών, ο απανταχού παρών αστυνομικός τσαμπουκάς ενάντια σε κάθε «διαφορετικότητα», η ολομέτωπη (με φυσικούς όρους αλλά και με την βοήθεια παρακρατικών-ακροδεξιών ομάδων) επίθεση εναντίον του κόσμου που αντιστέκεται και εξεγείρεται, αποτέλεσαν και αποτελούν τα πρώτα κομμάτια μιας ευρύτερης κατα-

σταλτικής στρατηγικής: **βήμα πρώτο, διασπορά φόβου. Η συνέχεια έρχεται. "Δημοκρατία και πυγμή" όπως βαφτίστηκε.**

Τα κατεχόμενα από κάθε είδους αστυνομία Εξάρχεια, είναι μια **συμβολική αρχή, εδαφικοποιημένη** ενάντια σε μια γειτονιά

“ θεωρώ ως μεγαλύτερο λάθος της προηγούμενης κυβέρνησης την «αδράνειά» της. Είμαστε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. ”

Χρυσοχοϊδης στην καθημερινή 8/11/09

που εδώ και δεκαετίες αποτελεί παραδοσιακά, εργαστήρι ζυμώσεων και παραγωγής κοινωνικών συγκρούσεων των ποριζοσπαστικών πολιτικών και κοινωνικών προταγμάτων. Η δήλωση ξεκάθαρη: ότι δεν κατορθώθηκε τα τελευταία χρόνια θα γίνει επιτέλους κατορθωτό. Η γνωστή φιλολογία περί «άβατου των Εξαρχείων» (γνωστό τηλεοπτικό παραμύθι) για την αστυνομία, όπου με τόσο κόπο τα προηγούμενα χρόνια λάνσαραν όλοι οι ιδεολόγοι της Τάξης και της Ασφάλειας, αποτελεί και για την νέα κατασταλτική πολιτική τη βάση για να ξεδιπλωθεί. «Άβατο των Εξαρχείων»; Ο Κορκονέας λοιπόν, είχε μάλλον καθεί κατά λάθος στα στενά των Εξαρχείων, όταν εκτελούσε τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο...

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙ-ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Η μη προφυλάκιση κανενός από τους 8 διαδηλωτές της πορείας οργής στη Νίκαια στις 17/10, δε δηλώνει παρά μια εν μέρει «υποχώρηση» από την πλευρά της δημοκρατίας απέναντι στον «εσωτερικό εχθρό»: η δια στόματος υπουργού ΠΡΟΠΟ πρόθεση κατάργησης του "κουκουλονόμου", οι συγγνώμες, το νέο ύψος (σε πλήρη αντιπαραβολή με το γνώριμο τραμπουκοτσάμπουκαλεμένο ύψος των Μαρκογιαννάκη-Πολύδωρα), οι δηλώσεις αποτροπιασμού για το κολαστήριο του στρατοπέδου συγκέντρωσης μεταναστών στην Παγανή Λέσβου, οι υπουργικές προβλέψεις για «γραφεία καταγγελιών των αστυνομικών αυθαιρεσιών» και όλα τα υπόλοιπα παρόμοια δημοκρατικά και δακρύβρεχτα, δεν είναι παρά επικοινωνιακοί ελιγμοί εκτόνωσης και συναίνεσης.

Η καταστολή έμαθε από τα λάθη της τα προηγούμενα χρόνια. Τώρα πρέπει να χαριεντίζεται κομψά στο τηλεοπτικό γυαλί και όχι να φιγουράρει σαν άγαρμπος μιλιταριστής ή γραφικός ποιητής, να τρέφει με επιχειρήματα -όχι μόνο με φοβίες- τα κοινωνικά αντανάκλαστικά ανασφάλειας, να επικαλείται με «ειλικρίνεια» τα «ανθρώπινα δικαιώματα» για να τα εξισώνει με την υποχρέωση του αστυνομικού ελέγχου... Το παραμύθι είναι γνωστό: αν δεν κάνεις κάτι δεν έχεις λόγο να φοβάσαι. Κι όμως η πανταχού παρούσα αστυνομία, ο έλεγχος, οι κάμερες στους δρόμους, το αναβαθμισμένο και αυστηρότερο θεσμικό οπλοστάσιο, μπορεί να επικεντρώνεται στους

“παραβατικούς”, στις μειονότητες, στους αντιστεκόμενους, αλλά στην ουσία αποτελεί μια διαρκή υπενθύμιση-αποτροπή για όλους. Αυτή είναι η γλώσσα του κοινωνικού ελέγχου.

Ας μην τρέφουμε καμία αυταπάτη για τα επικοινωνιακά τρικ του «αγαπημένου» μας υπουργού: η φτηνή ρητορεία περί «καλών φίλων αντιεξουσιαστών» και η αντιπαραβολή τους με τους «20-30 κακούς κούλιγκανς βανδάλους που καταστρέφουν την περιουσία του κοσμάκη» είναι η **προέκταση του δόγματος αποπολιτικοποίησης και κοινωνικής απονομιμοποίησης της επιλογής της έκφρασης στο δρόμο της κοινωνικής επιθετικότητας.** Και ακόμη πιο πέρα: **εγκληματοποίηση της αντίστασης.** Ο «έμπειρος» υπουργός ξέρει πολύ καλά από την προηγούμενη θητεία του, πως με κάτι τέτοια τεχνάσματα -και ιδιαίτερα στις υποθέσεις ένοπλων οργανώσεων- πήρε τα παράσημα του από την αμερικάνικη προεδρεία. Δεν είναι τυχαίο εξάλλου που σε όλες τις καθεστωπικές αναφορές (από τα ΜΜΕ ως τον ίδιο τον υπουργό) για τον αναρχικό κώρο, αρχίζει κι ένα παραλήρημα «σκοτεινών διασυνδέσεων» και «προβοκατορολογίας» (φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να συνδέουν αναρχικούς, μαστροπούς, πρεζεμπόρους, κυκλώματα διακίνησης μεταναστών κτλ)... Θα μπορούσε να ακουγόταν ως αποτυχημένη αστυνομική λογοτεχνία αλλά δεν είναι παρά ένα κομμάτι **πρόκλησης κοινωνικής σύγκρουσης** αναφορικά με τις επιλογές της σύγκρουσης, της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης που επιλέγουν οι αναρχικοί-αντιεξουσιαστές. Την ίδια στιγμή υπάρχουν πολλοί πρόθυμοι συνομιλητές των νέων μεθοδεύσεων: τα κόμματα της παραδοσιακής αριστεράς (με την ακατάσχετη προβοκατορολογία τους για όσους αντιστέκονται έξω από τα κομματικά μαντριά τους) αλλά και τα θλιβερά εξωκοινοβουλευτικά απομεινάρια των «κινημάτων» που παζαρεύουν ανταλλάγματα για να παίξουν το ρόλο του πυροσβέστη κοινωνικών εκρήξεων. Αν η συναινετική στρατηγική μέχρι στιγμής κιζόταν πάνω στις ανασφάλειες των “νοικοκυραίων” τώρα απαιτείται και μια αριστερή στροφή: για να καθηλωθούν οι κοινωνικές αντιστάσεις σε ξέπνοες και θεσμικές διεκδικήσεις. **“Ο Μιχάλης Χρυσοχοϊδης θα προχωρήσει την «επιχείρηση Εξάρχεια» με την ΕΛ.ΑΣ. αλλά τώρα (ελπίζει) νομιμοποιημένη με νέες συμμαχίες”** εγραφε αρθρογράφος της Καθημερινής. Τα πρώτα βήματα, τα πρώτα χαμόγελα, οι πρώτες θερμές χειραφτίες και η ανταλλαγή “θετικών μηνυμάτων” έχει ήδη ξεκινήσει. (* σελ.8)

Βρισκόμαστε στην **αρχή μιας εξελισσόμενης κατασταλτικής επιδρομής** από την πλευρά του ελληνικού κράτους, που δείχνει να μελετάει προσεκτικότερα τα βήματά της, να ακολουθεί τα «πετυχημένα» μοντέλα του παρελθόντος, να θέλει να αλλάξει τα «αντιλειτουργικά» της εδάφη. Στόχος ένας: **αστυνομία παντού, έλεγχος παντού, κατάσταση έκτακτης ανάγκης.** Στο κέντρο της πόλης, στα στενά, στις γειτονιές, στις πορείες, μα κυρίως στα βλέμματα και στα μυαλά των «από τα κάτω».

Η κοινωνική εκπειθάρκηση είναι ο στόχος.

κείμενο για την κατάστολή της μεγάλης πορείας στις 17 Νοέμβρη αλλά και για τα τρέχοντα “αντι-τρομοκρατικά παιχνίδια” στο www.thersitis.gr

(*) όταν οι «αντιρατσιστές» φωνάζουν την αστυνομία

Στις 4 Νοέμβρη οργανώθηκε από αντιρατσιστικές οργανώσεις συναυλία στην πολύπαθη **πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα**. Είχε βέβαια προηγηθεί συνάντηση των «κινήματων» με τον νέο υπουργό για να πάρουν τις **διαβεβαιώσεις για την «ομαλή διεξαγωγή της συναυλίας» και προστασία από τους φασιστοκάτοικους της περιοχής**. Η εικόνα της πλατείας στις 4 νοέμβρη ήταν από θλιβερή ως εξοργιστική: καμιά 50αριά φασιστοκάτοικοι και φίλοι τους από τη μία πλευρά, καμιά 100αριά αριστεροί με βραχνιασμένες νιουντούκες από την άλλη και στη μέση θάλασσα ματατζήδων. Οι φασίστες αφού έδωσαν το σώου τους στις κάμερες, ψευτοσπρώχτηκαν από τα MAT και αποσύρθηκαν. Το «αντιρατσιστικό κίνημα» είχε νικήσει. Οι θλιβεροί του ηγετίσκοι πανηγύριζαν και δήλωναν: **«τολμήσαμε και τα καταφέραμε»!** Η «αυτάμυνα» του «λαϊκού κινήματος» φορούσε κακί στολή, κρατούσε γκλομπ και δακρυγόνα.

Όταν στη γειτονία για μήνες αναρχικοί και αντεξουσιαστές μάτωναν για να μην «αλωθεί» από το ρατσισμό, όταν καθημερινά συγκρούονταν με παρακρατικούς, **όταν διοργάνωναν πορείες χιλιάδων ανθρώπων και δέχονταν τη συντονισμένη επίθεση φασιστών και MAT** (για πληροφορίες στο σάιτ <http://thersitis.gr>, αναρτήσεις μήνα Ιουλίου 09), όταν γέμιζαν τους δρόμους με αφίσες και χιλιάδες κείμενα, οι «αντιρατσιστές» όχι μόνο δεν ήταν εκεί αλλά δεν άρθρωσαν ούτε λέξη για τις δράσεις. Αυτό που τόλμησαν και κατάφεραν οι «αντιρατσιστές» ήταν αυτό που επιδίωκε το νέο δόγμα Χρυσοκοϊδη: η «δημοκρατία» και ο αστυνομικός της στρατός να καταλάβει την πλατεία. **Να γίνει η πλατεία Αγίου Παντελεήμονα ένας τόπος καθαρός: εδώ κουμάντο δεν κάνει ο αγώνας ενάντια στο ρατσισμό, κουμάντο κάνει η δημοκρατία με την αστυνομία της.**

για την υπόθεση του Γιάννη Δημητράκη

Συνελήφθη τραυματισμένος από πυρά αστυνομικών στη διάρκεια ληστείας τράπεζας στις 17/1/2006 και καταδικάστηκε σε ποινή κάθειρξης 25 ετών. Ακολούθως ένα πρωτοφανές κύμα τρομολαγνείας από την πλευρά των Μ.Μ.Ε. έκανε την εμφάνισή του, που κωρίς κανένα δισταγμό συκοφάντησαν και στοχοποίησαν αγωνιζόμενους ανθρώπους, καθώς επίσης και το συγγενικό και φιλικό τους περιβάλλον. Η κολιγουντιανής έμπνευσης συμμορία των «ληπτόν με τα μαύρα» ήρθε σαν αποκορύφωμα μιας ιδεολογικής και κατασταλτικής επίθεσης των μηχανισμών προς τον αναρχικό/αντεξουσιαστικό χώρο εκείνες τις ημέρες. Πριν από λίγες ημέρες το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη επικύρωσε τα υπόλοιπα μέλη της «συμμορίας» με 600.000 ευρώ, διαρρέοντας ταυτόχρονα ότι εκτός από ληπτές είναι και μέλη τρομοκρατικών οργανώσεων. Με κάθε μέσο, λοιπόν, επιχειρείται η τρομοκρατία αγωνιστών και

κάθε ανατρεπτικής λογικής. Ο Γιάννης Δημητράκης στις **9/12 δικάζεται στο εφετείο Αθηνών**. Και όπως αναφέρει ο ίδιος σε πρόσφατη συνέντευξή του: *«Βλέποντας το αποτέλεσμα της πρωτόδικης απόφασης αλλά και γενικά τη στάση της δικαιοσύνης απέναντι σε όλους τους κρατούμενους, δεν μπορώ να πω ότι έχω πολλά περιθώρια αισιοδοξίας. Από εκεί και πέρα θα δώσω τη μάχη μου...»* **Είναι μια μάχη που θα δώσουμε όλοι μαζί**

Ο Ηλίας Νικολάου συνελήφθη τα ξημερώματα της Τρίτης 13 Ιανουαρίου στα δυτικά της Θεσσαλονίκης, ως ύποπτος για εμπρησμό, ο οποίος σπμειώθηκε σε κτίριο της δημοτικής αστυνομίας. Εκτοτε βρίσκεται προφυλακισμένος στις φυλακές Άμφισσας. Η προφυλάκιση του με το σαθρό κατηγορητήριο δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά την απόρροια της κυριαρχικής κατασταλτικής στρατηγικής που στόχο έχει όλα εκείνα τα ριζοσπαστικά κοινωνικά κομμάτια που επλέγουν το δρόμο της αντίστασης, ιδιαίτερα μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη.

για την υπόθεση του Ηλία Νικολάου

Ο Ηλίας Νικολάου βρέθηκε στο στόχαστρο των διωκτικών μηχανισμών καθώς συγκεντρώνει στο πρόσωπο του όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που τον τοποθετούν στο στρατόπεδο του «εσωτερικού εχθρού». Στις **2 Δεκέμβρη στα δικαστήρια Θεσσαλονίκης** θα εξεταστεί η αίτηση αποφυλάκισης του. Η αλληλεγγύη δεν μπορεί παρά να είναι αδιαπραγμάτευτη.

επικηρύξεις στην άγρια δύση

Η επικύρωση των τριών υπόπτων αναρχικών για την τηλεοπτικά κατασκευασμένη «συμμορία των ληπτόν με τα μαύρα» με 600 χιλιάδες ευρώ, η διαρκής εμφάνιση των προσώπων και των ονομάτων τους στο τηλεοπτικό γυαλί, εγκαινιάζει μια νέα εποχή στα ήθη της ελληνικής δημοκρατίας: ένα τηλεοπτικά κατοχυρωμένο πλέον φάρουέστ, με κυνηγούς κεφαλών, σερίφηδες, επικηρύξεις και κυνηγημένους. Μια ψηφίδα ακόμα στο ολόενα και επιταχυνόμενο και ασφυκτικότερο για την κοινωνία δόγμα ασφάλειας. Στα γουέστερν οι καλοί σερίφηδες πάντα κερδίζουν. Στη πραγματική ζωή και στο πεδίο του αγώνα πολλές φορές κερδίζουν και οι ινδιάνοι. Εμείς είμασταν πάντα με αυτούς.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΗ
ΜΕ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΥΘΥΝΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΕΙ

από **2** Ιανουαρίου

έρχεται

ΚΟΝΤΑ ΣΑΣ

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

για τα σύγχρονα
απαρτχάντ
και την υπόθεση
της αλληλεγγύης
στους μετανάστες

Ο ξεριζωμός...

Έχουμε στο παρελθόν εκτεταμένα αναφερθεί στο ότι η μετανάστευση δεν αποτελεί μια αυτενεργό διαδικασία Φυγής. Πολύ απλά, κανένας και καμία δεν ξύπνησε μια μέρα ήσυχος και καλαρή στον τόπο του και στο σπίτι της και αποφάσισε να κάνει μια βόλτα ... θανάτου στους δρόμους της μετανάστευσης και της προσφυγιάς. Εξετάζοντας κανείς την ιστορία μπορεί να αντιληφθεί πληθώρα καταναγκαστικών παραγόντων που οδηγούν ακόμη κι ολόκληρους λαούς στη μετανάστευση. Δεν είναι όμως επί του παρόντος στις προθέσεις μας να αναφερθούμε ούτε στην εποχή των αποικιών ούτε στην εποχή του Καζαντζίδη. Η κάθε εποχή εξάλλου έχει τα ιδιαίτερα της χαρακτηριστικά. Το βέβαιο πάντως είναι πως σε κάθε εποχή θα συναντήσει κανείς ανθρώπους ξεριζωμένους.

που συνεχίζεται...

Αφήνουμε λοιπόν στο προκείμενο το παρελθόν και στεκόμαστε στο παρόν που χαρακτηρίζεται από έναν πλανητικό κοινωνικό καταμερισμό με βάση την πολιτική και οικονομική δύναμη των κρατών και των διαφόρων ενώσεών τους.

Από τη μια τα «δυτικά κράτη» με τις ηγεμονίες τους και τις συμμαχίες τους, κι από την άλλη τα «μη δυτικά κράτη» κι ο «τρίτος κόσμος». Η εποχή μας, έχει κι αυτή τους ισχυρούς και τους αδύναμους, τους φτωχούς και τους πλούσιους, τους δυνάστες και τους σκλάβους, τους πολιτισμένους και τους υποανάπτυκτους...

Είναι γεγονός πως τις τελευταίες δεκαετίες η λεηλασία που υφίστανται οι «μη πολιτισμένοι» λαοί από τα αρπακτικά της «πολιτισμένης δύσης» έχει πάρει τη μορφή ανελέητης επιδρομής, η οποία άλλοτε ονομάζεται «εξερεύνηση πόρων» κι άλλοτε «αναπτυξιακές επενδύσεις». Έτσι λοιπόν, τα δυτικά κράτη κι οι μεγάλοι επιχειρηματικοί κολοσσοί επωφελούνται από τις αντίστοιχες πολιτικές που παράγουν τη μετανάστευση (*1) και καρπώνονται κάθε φυσικό ή ανθρώπινο πόρο είτε στις χώρες προέλευσης είτε στις χώρες προορισμού των μεταναστών (*2).

Πόλεμος με όλα τα μέσα

Όμως ο πόλεμος τον οποίο έχουν κηρύξει τα δυτικά κράτη δεν είναι μόνο οικονομικός. Δεν είναι μονάχα η αφαίμαξη των πρώτων υλών από τις τοπικές κοινωνίες (χωρών της Ευρασιατικής ζώνης, Μέσης Ανατολής, Αφρικής) ούτε οι προσπάθειες μετατροπής των οικονομιών τους σε ακόμη πιο «προσοδοφόρες». Οι «αντιπρομοκρατικές εκστρατείες», τα φυτεμένα πολιτικά καθεστώτα, τα στρατεύματα κατοχής κι «εκδημοκρατισμού» των πολιτευμάτων του «μη δυτικού» κόσμου, είναι ένας ακόμη πόλεμος που το «εξαγόμενο» προϊόν είναι το «ιδανικό της δυτικής δημοκρατίας». Ταυτόχρονα, η δυτική-πρωτοκοσμική «υπεροχή» οφείλει να δηλώνεται διαρκώς: το μοναδικό μοντέλο κοινωνικής και προσωπικής «ευτυχίας» κι «ευμάρειας» είναι αυτό που μπορείς να γευτείς μόνο στις χώρες της Δύσης. Τι πιο λογικό λοιπόν μέσα στην απόλυτη εξαθλίωση να το κυνηγάς, τι πιο λογικό όταν πέφτουν οι βόμβες να θέλεις να ξεφύγεις, όταν σπίνονται παντού φυλακές να θες να το «σκάσεις» στον «παράδεισο» της Δυσης;

Το ελληνικό παράδειγμα

Με δεδομένη τη γεωγραφική ιδιαιτερότητα του ελλαδικού χώρου να βρίσκεται κάπου στα όρια του δυτικού και του «μη δυτικού» κόσμου, τα ελληνικά χωρικά ύδατα κι εδάφη αποτελούν έναν από τους πρώτους τόπους προορισμού για τους μετανάστες και τις μετανάστριες ή απλά έναν τόπο μετεπιβίβασης προς άλλους προορισμούς. Πάνω σε αυτό το δεδομένο όμως είναι που το ελληνικό κράτος σε συνεργασία με τα ευρωπαϊκά κράτη ασκούν τις αντιμεταναστευτικές πολιτικές τους, ανάλογα κάθε φορά με την εποχή και τα οικονομικά-πολιτικά συμφέροντα τα οποία διακυβεύονται σε αυτήν. Από το «άνοιγμα των συνόρων» τη δεκαετία του '90 έως την δολοφονική τους θωράκιση στις ημέρες μας, ξεδιπλώνονται ποικίλες πολιτικές διαχειρίσεις των μεταναστευτικών ροών με βάση την εκάστοτε πολιτική κι οικονομική συγκυρία. Με βάση λοιπόν αυτές τις κυριαρχικές πολιτικές, οι μετανάστες αποτελούν σε κάθε εποχή «αναλώσιμα μεγέθη» εκμετάλλευσης και «σώματα πειραματισμού» των δογμάτων «ασφάλειας».

Από τα έργα και τις ημέρες του κουντικού Μαρκογιαννάκη...

Μέσα στην πληθώρα των μεταναστευτικών πολιτικών που εφαρμόστηκαν από το ελληνικό κράτος, συναντήσαμε τον περασμένο κυρίως χρόνο το δόγμα του πρώην εισαγγελέα της κούντας και υφυπουργού δημόσιας τάξης της δημοκρατίας, Χρήστου Μαρκογιαννάκη. Η συγκεκριμένη δεξιά διακυβέρνηση δεν έπραξε κάτι πολύ διαφορετικό συγκριτικά με την ουσία του συνόλου των μεταναστευτικών πολιτικών του ελληνικού κράτους τις δύο τελευταίες δεκαετίες. Οι προσπάθειες για ευθυγράμμιση με τις αντίστοιχες μεταναστευτικές πολιτικές της **Ευρώπης-Φρούριο**, οι απόπειρες για αποτελεσματικότερο έλεγχο των μεταναστευτικών ροών (*3), η εμμονή στην **εγκληματοποίηση** των μεταναστών-τριών, η επίκληση του αισθήματος ασφάλειας, οι εκτεταμένες επιχειρήσεις σκούπα, οι χιλιάδες απελάσεις, η επιμονή στην ανέγερση νέων στρατοπέδων συγκέντρωσης, ο περιορισμός της χορήγησης πολιτικού ασύλου, ήταν τα χαρακτηριστικά σημεία του δόγματος Μαρκογιαννάκη. Ένα «δεξιό» δόγμα που πέρα από την κατά τα άλλα «συνήθη» ουσία του, ανέδειξε τον ιδιαίτερο τρόπο εφαρμογής του: την επιθετικότητα του (με αποκορύφωμα το περασμένο καλοκαίρι).

Το δόγμα Μαρκογιαννάκη, ενώ προσπαθούσε να εξυπηρετήσει συγκεκριμένες πολιτικές επιδιώξεις με τον ιδιαίτερο του τρόπο (μετωπική σύγκρουση των σωμάτων ασφαλείας με τους μετανάστες και **ευθεία κρατική συνεργασία με διάφορους παρακρατικούς-φασιστικούς κύκλους** (*4), συνάντησε τα όρια του ελληνικού κράτους. Και φυσικά, όταν μιλάμε για «όρια» δεν εννοούμε τίποτε περισσότερο από τα όρια υποδομών (*5) αλλά και τα όρια που διαμορφώνουν οι πολιτικοί συσχετισμοί κι οι αντιστάσεις: το πολιτικό κόστος που ενυπάρχει στις πολιτικές επιλογές τέτοιων δογμάτων.

Έτσι, δεν αποτελεί έκπληξη που η απόφαση του υπουργού για **πογκρόμ** απέναντι στους μετανάστες με εκατοντάδες επιχειρήσεις σκούπα αλλά και δεκάδες εκκενώσεις κατελημμένων -και μη- κτιρίων όπου διέμεναν, είχε σαν αποτέλεσμα να γεμίσουν όλα τα **στρατόπεδα συγκέντρωσης** και τα κελιά των αστυνομικών τμημάτων όλης της επικράτειας.

Όλη αυτή η επιθετικότητα ήταν φυσικό να συναντήσει όρια: όχι μόνο από την πλευρά των αγώνων των μεταναστών και των αλληλέγγυων αλλά και ενδοσυστημικά όρια. Μπορεί η κατά μέτωπο επίθεση να έκανε «σωστά τη δουλειά της», να «ξεβρόμιζε γειτονίες» αλλά άρχισε να παράγει «ανθρωπιστικό και δημοκρατικό έλλειμμα». Η διευθέτση των ανεπιθύμητων και των εξαθλιωμένων έπρεπε να γίνει αλλιώς...

...στα έργα και τις ημέρες του δημοκράτη Χρυσοχοϊδη

Η αντιμεταναστευτική πολιτική που καράσσεται έως τώρα από τη νέα πολιτική διαχείριση -ντυμένη με τους κατάλληλους πράσινους σοσιαλιστικούς ανθρωπιστικούς μανδύες- επιδιώκει κι αυτή να εφαρμόσει επακριβώς τη φιλοσοφία της Ευρώπης - Φρούριο, με έναν διαφορετικό όμως από την προηγούμενη πολιτική διαχείριση τρόπο. Τα πογκρόμ, οι μαζικές σκούπες, οι χιλιάδες απελάσεις-εξπρές, επανεξετάζονται όχι για λόγους ανθρωπιστικούς αλλά κατά βάση γιατί οι υποδομές (στρατόπεδα συγκέντρωσης) έχουν πλέον κορεστεί και παράγουν κρίσεις κι εξεγέρσεις όπως για παράδειγμα στην Παγανή Λέσβου (*6). Αυτό που απαιτείται είναι ένας εξορθολογισμός της μεταναστευτικής πολιτικής: είναι η περίοδος κατά την οποία τα συναρμόδια υπουργεία θέλουν να παρουσιάσουν ένα κράτος που μεριμνά για το «ανθρωπιστικό έλλειμμα» που έχουν αποφέρει οι έως τώρα πολιτικές (τις οποίες «παραδόξως» και το πασοκ ψήφισε), είναι η περίοδος που το κράτος «συμπονεί» και «μεριμνά» για τα δικαιώματα των μεταναστών, είναι η περίοδος που το κράτος καράσσει κοινωνικά τα όρια της «παράνομης» και «νόμιμης» μετανάστευσης, για να αποσπάσει έτσι την απαραίτητη **κοινωνική συναίνεση** στους όχι και τόσο απόκρυφους σχεδιασμούς καταστολής απέναντι στους μετανάστες στο μέλλον.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο που στις ημέρες μας η «σοσιαλδημοκρατική» διαχείριση την ίδια στιγμή που κύνει τα δάκρυά της (διαμέσου του υφυπουργού Βούγια) για την κατάσταση στο κολαστήριο της Παγανής, ανακοινώνει την ανέγερση νέου πρότυπου στρατοπέδου συγκέντρωσης μεταναστών στην περιοχή «Καρά Τεπέ» της Μυτιλήνης. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που ο υπουργός Προ.Πο. Μιχάλης Χρυσοχοϊδης την ίδια στιγμή που δηλώνει τη λύπη του στο άκουσμα της είδησης για το ναυάγιο με τους 10 νεκρούς μετανάστες στο ακρωτήριο Κόρακας της Λέσβου δηλώνει πως «η Ελλάδα δε θα γίνει ξέφραγο αμπέλι».

φωτό από το ακρωτήριο Κόρακας στη Λέσβο όπου στις 27/10 πνίγηκαν 10 μετανάστες. Περισσότερα στο:

www.thersitis.gr

Δημοκρατία και πυγμή

Είναι γεγονός πως γίνονται προσεκτικές προσπάθειες από τα αρμόδια υπουργεία και τους αντίστοιχους επικοινωνιακούς διαύλους τους έτσι ώστε να συγκροτηθεί μια «δημοκρατική» αλλά και σκληρή μεταναστευτική πολιτική που θεωρείται απαραίτητη για τα επιτελεία για να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά η «παράνομη μετανάστευση». Ήδη από τις πρώτες προγραμματικές εξαγγελίες και τα νέα μέτρα τέθηκαν οι στοχευόμενες. **Στη θέση της ξενόφοβης ρητορείας ξεφυτρώνει η κυνική ψυχραιμία, τα «λογικά επιχειρήματα»:** οι μετανάστες-τριες συνεχίζουν να παραμένουν ένας πληθυσμός υπό κρατική διαχείριση και τίποτα άλλο. Πρέπει να παραμείνουν στη σκιά της ευημερούσας δημοκρατίας, να υπάρχουν μόνο μέσα από τις διευθετήσεις της. **Ο κρατικός ρατσισμός ανασυγκροτείται και εμπλουτίζει τα «αποτυχημένα» του μοντέλα...-«Σεβασμός» στα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών αλλά/και μηδενική ανοχή** απέναντι στην «παράνομη» μετανάστευση με αυστηρότερο έλεγχο των συνόρων από τα εθνικά και ευρωπαϊκά σώματα συνοριοφυλακής (*7).

-Αποσυμφόρηση των παλαιών φυλακών αλλά/και δημιουργία τουλάχιστον **τριών νέων στρατοπέδων συγκέντρωσης.**

-Παροχή ιθαγένειας στα παιδιά των μεταναστών-τριών αλλά/και συντονισμός με την ευρωπαϊκή ένωση για την ακόμα πιο δυσμενή αναθεώρηση των πολιτικών χορήγησης ασύλου κι ανανέωσης των αδειών παραμονής.

-Απόλυτη στεγανοποίηση των σημείων «εξόδου» από τη χώρα (λιμάνια Πάτρας και Ηγουμενίτσας, αεροδρόμια). Τόνωση των διακρατικών συνεργασιών μεταξύ των χωρών προέλευσης και των χωρών εισόδου των μεταναστών με στόχο την αποτελεσματικότερη αποτροπή των μεταναστευτικών κυμάτων αλλά και την επαναπροώθηση (έτσι έχει μετονομαστεί στις ημέρες μας η λέξη «απέλαση») ή τον εθελούσιο επαναπατρισμό (*8) των μεταναστών.

Στη «νέα» αντιμεταναστευτική στρατηγική του ελληνικού κράτους **ο ιδεολογικός πόλεμος προηγείται των όπλων.**

Η **εγκληματοποίηση της μετανάστευσης (*9)** είναι ο τρόπος με τον οποίο θα μπορούν ευκολότερα στο εξής να ορθώνονται και να νομιμοποιούνται συρματοπλέγματα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να εκφυλιστούν τα όπλα των συνοριοφυλάκων, να εμβολίζονται από τις ακταιωρούς του λιμενικού τα πλοίαρια των προσφύγων, να γεμίζουν οι κλούβες με «λαθραίους» από πάρκα και πλατείες...

Τα πολιτικά κόμματα

Πέρα από την στάση των δύο κύριων εκφραστών της πολιτικής διαχείρισης του ελληνικού κράτους την τελευταία περίοδο, ενδιαφέρον έχει να σταθούμε στην στάση των κομμάτων της αριστεράς αλλά και της νέας ακροδεξιάς γύρω από τις μεταναστευτικές πολιτικές.

Το ΛΑ.ΟΣ. έβαλε και το δικό του λιθαράκι (διαμέσου προεκλογικών κοινοβουλευτικών -και όχι μόνο- ελιγμών) στην επιλογή της πρώην δεξιάς διακυβέρνησης να εξαπολύσει πογκρόμ στους μετανάστες. Τα μέλη του, άλλοτε στο φως κι άλλοτε στο σκοτάδι, ήταν και είναι μπροστάρηδες στη συγκρότηση των διαφόρων επιτροπών κατοίκων οι οποίες συνδράμουν στην καλλιέργεια της ξενοφοβίας αλλά και παρέχουν έμπρακτη βοήθεια στον κρατικό πόλεμο απέναντι στους μετανάστες. Η κοινωνική απήχηση αυτών των επιτροπών ωστόσο, παραμένει απειροελάχιστη έως μηδαμινή. Αυτοί οι οποίοι έως τώρα έχουν αναστατωθεί από τέτοια ρατσιστικά «κοινωνικά ανοίγματα» είναι μονάχα οι παρακρατικές γκρούπες και οι ναζί της Χρυσής Αυγής που εμφανίζονται στα αντίστοιχα καλέσματα των «επιτροπών» ως «αλληλέγγυες οργανώσεις» για να ... βάλουν και καμιά «πλάτη» στις επιθέσεις απέναντι στους διαφοροτικούς.

Η αποκάλυψη τον τελευταίο καιρό συνεργασία όλων των παραπάνω με τις ένστολες κατασταλτικές δυνάμεις, φαίνεται πως έχει «ενοχλήσει» τη νέα κατασταλτική στρατηγική που θέλει να διαμορφώσει ο Μ. Χρυσοχοϊδης. Για να διαμορφωθούν εκείνες οι συνθήκες κοινωνικής συναίνεσης στα νέα αντιμεταναστευτικά μέτρα δεν χωράνε καριεντισμοί με την ακροδεξιά. Ο υπουργός θέλει απόλυτη κοινωνική συναίνεση για να ξεκινήσει τα νέα δημοκρατικά πογκρόμ, και φυσικά, τα μακαιρώματα διαδηλωτών υπό την προστασία της αστυνομίας δεν του εξασφαλίζουν κάτι τέτοιο. Για αυτό και στις τελευταίες δηλώσεις του «διατυ-

μπανίζει» τη διακοπή των συνεργασιών της αστυνομίας με τους φασίστες. Λίγο θολά βέβαια: ούτε ξέρει ποιοι αστυνομικοί, ούτε πότε, ούτε γιατί συνεργάζονται με φασίστες. Ανέξοδες ρητορείες που θολώνουν το προφανές: **το παρακράτος δεν στήνεται με τυχαίες «διαπροσωπικές» σχέσεις και συνεργασίες φασιστών και μηχανισμών ασφαλείας αλλά αποτελεί μια μόνιμη εφεδρεία του κράτους που φουσκώνει ή ξεφουσκώνει ανάλογα με τις ανάγκες.**

Από την άλλη, η στάση της συστημικής αριστεράς, παραμένει μια στάση φαινομενικής αγωνιστικότητας ενάντια στις μεταναστευτικές πολιτικές. Έχοντας κι η ίδια αναγνωρίσει στο εσωτερικό της την εθνοκεντρική της αντίληψη, έχοντας σκώσει **σημιαίες νομιμότητες** απέναντι στις επιλογές της πολιτικής διαχείρισης, δε θα μπορούσε να κάνει και κάτι διαφορετικό. Δακρύβρεχτοι λόγοι για την υποστήριξη των μεταναστών αλλά καμία έμπρακτη, συνεχή και ουσιώδη ανακοπή της αστυνομικής καταστολής από τον κατά τα άλλα ογκώδη κόκκινο κομματικό μηχανισμό δρόμου. Ακόμη και στην περίπτωση του Αγίου Παντελεήμονα το ίδιο το ΚΚΕ κράτησε χαμηλούς τόνους. Είναι ενδεικτική η σιωπή του ΚΚΕ ακόμη και μετά τους τραμπουκισμούς που δέχτηκε μέλος του στο προεκλογικό περίπτερο του κόμματος στην πλατεία του Αγ. Παντελεήμονα από τα περίπολα των φασιστονοικοκυραίων της επιτροπής κατοίκων. Ο «αντιρατσισμός» του ΚΚΕ **εξαντλείται στη διεκπεραίωση του «διεθνιστικού καθήκοντος»** στους «κατατρεγμένους της γης» και **ξεφουσκώνει όταν αυτός ο αντιρατσισμός αρχίζει και δεν αποδίδει ψήφους...**

Η στάση της «ριζοσπαστικής αριστεράς» δεν μπορεί κανείς να πει πως διέφερε από την αντίστοιχη της συστημικής. Εδώ και χρόνια εναλλάσσει την **ανέξοδη «μακρυκότητα» της με ατελείωτες συνδιαλλαγές** πάνω και κάτω από το τραπέζι με τους αρμόδιους κρατικούς μηχανισμούς. Έχει μετατοπίσει πολιτικά το ζήτημα της κοινωνικής ασυλίας των μεταναστών, της συνύπαρξης και της αλληλεγγύης μεταξύ ντόπιων και ξένων σε ένα **θεσμολάγνο παιχνίδι νομιμοποίησης των μεταναστών, χαρτιών, νόμων και δημοκρατίας.** Κοινωνικά εκτονώνεται με αντιρατσιστικά φεσιβάλ όπου ο αντιρατσισμός είναι ένα συμπλήρωμα πανηγυριού... Για αυτό και κατά τη διάρκεια των πογκρόμ του περασμένου καλοκαιριού σήκωσε λευκή σημαία, οργανώνοντας απλά κάποιες ολιγομελείς διαμαρτυρίες έξω από τη βουλή και **μένοντας μακριά από τα σημεία στα οποία διεξαγόταν ο πραγματικός πόλεμος** ανάμεσα στις κρατικές-παρακρατικές-φασιστικές-πατριωτικές συμπράξεις από τη μια πλευρά και τους μετανάστες και τον αδιαμεσολάβητο-αντισυναινετικό αγώνα από την άλλη. Σήμερα «αίρει τις επιφυλάξεις» της, αποδέχεται τις συνεργασίες με τη νέα πολιτική διαχείριση (βλέπε σελ.8) και διοργανώνει συναυλίες στη συγκεκριμένη πλατεία υπό την προστασία των ματ. Έτσι, με αυτόν τον τρόπο, γίνεται κι η ίδια ενεργό κομμάτι στη νέα στρατηγική κοινωνικής συναίνεσης με στόχο τον περιορισμό των μεταναστευτικών ροών αλλά και την κοινωνική απομόνωση των αδιάλλακτων κι αδιαμεσολάβητων κοινωνικών και πολιτικών αντιλήψεων.

ΜΜΕ

Τα Μ.Μ.Ε. έχουν αναδειχθεί ως ο βασικότερος πυλώνας της καλλιέργειας των κατασταλτικών πολιτικών προς τους μετανάστες. Κι αυτό γιατί είναι οι κύριοι φορείς κι αναμεταδότες της **«εγκληματοποίησης» των μεταναστών** αλλά και του αισθήματος φόβου που την συνοδεύει. Η «αναγκαιότητα» για την καταπολέμηση της μετανάστευσης από το οργανωμένο κράτος, περνάει πάντοτε μέσα από τις οθόνες και τις φυλλάδες. Δεν είναι καθόλου τυχαία λοιπόν τα φοβικά δελτία για τους «επικίνδυνους μετανάστες» που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Δεν είναι καθόλου τυχαία τα ρεπορτάζ για τα «γκέτο παράνομων δραστηριοτήτων» που έχουν σχηματίσει οι μετανάστες-τριες. Η εστίαση των φακών του θεάματος πάνω στην «εγκληματικότητα» των μεταναστών έχει απλά σαν στόχο να κινητοποιήσει αρχικά τα φοβικά αντανακλαστικά της κοινωνίας έτσι ώστε στη συνέχεια να κινητοποιηθεί ο κρατικός μηχανισμός υπερασπιζόμενος τη «δημόσια ασφάλεια». Δεν είναι τυχαίο από την άλλη, πως τη δράκα μερικών δεκάδων «νοικοκυραίων» στον Άγιο Παντελεήμονα (μιας πολύ πυκνοκατοικημένης περιοχής) φρόντιζαν να την βαφτίζουν ως «οι κάτοικοι του Αγίου Παντελεήμονα». Γλωσσικά «λάθη» νομιμοποίησης της φα-

σιοστοεπιτροπής...

Στο πρόσφατο παρελθόν ολόκληρες γειτονίες όπου ζουν και δραστηριοποιούνται μετανάστες προβλήθηκαν και **συκοφαντήθηκαν** ως «γκέτο» και στιγματίστηκαν ως τόποι όπου διακυβεύονται ζητήματα δημόσιας ασφάλειας ή και υγείας. Από την κατάληψη του παλιού εφετείου ως τις εξεγέρσεις των μεταναστών στο κολαστήριο της Παγανής στη Λέσβο, από τον Άγιο Παντελεήμονα ως το ναυάγιο στο ακρωτήριο Κόρακας της Λέσβου, οι μετανάστες υπάρχουν για τα ΜΜΕ ως μιάσματα, ως λαθραίοι, ως παράνομοι. Και όταν αυτό δεν συμβαίνει, όταν η «ευαίσθητη» μαπά παίρνει το μικρόφωνο και κάνει ρεπορτάζ, οι μετανάστες υπάρχουν ως ένα πρόβλημα που χρήζει καλύτερης διαχείρισης. Εκτονωτικές ενέσεις τηλεοπτικής ευαισθησίας...

φωτό από την εξέγερση των μεταναστών στην Παγανή

Κοινωνικές αντιστάσεις

Η πολιτική και πρακτική αποτελεσματικότητα της αλληλεγγύης απέναντι στους πρόσφυγες και τους μετανάστες παραμένει πάντοτε ζητούμενο όσων θέτουν τους εαυτούς τους στους αδιαμεσολάβητους κι αδιάλλακτους αγώνες. Τους τελευταίους μήνες ξεδιπλώθηκαν μια σειρά από κινητοποιήσεις αλληλεγγύης οι οποίες συνέβαλαν -στο μέτρο του δυνατού- στο να δημιουργηθεί (αλλού λιγότερο-αλλού περισσότερο) ένας ανασχευτικός πόλος στην επιθετικότητα των μεταναστευτικών πολιτικών. Από τις παρεμβάσεις στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα έως την παρουσία αλληλεγγύων έξω από το κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη. Από τις συμπράξεις αλληλεγγύων με κάποιους πλανόδιους πωλητές έως την σταθερή παρουσία του αντιρατσιστικού και αντικρατικού λόγου στις γειτονίες. Δράσεις - παρεμβάσεις - κινητοποιήσεις που ανάλογα με τα ζητήματα που κάθε φορά διακυβεύονταν, πετύχαιναν να συσπειρώσουν πολλούς και πολλές από αυτούς κι αυτές που εντάσσουν τον εαυτό τους στον «κόσμο της εξέγερσης», με αποκορύφωμα την κεντρική πορεία της 7ης Ιούλη προς τον Άγιο Παντελεήμονα η οποία και χτυπήθηκε από τις δυνάμεις της «αντιεξέγερσης». Αντίστοιχες δυναμικές κοινωνικές αντιστάσεις φαίνεται πως εξακολουθούν να έρχονται στο προσκήνιο, ιδίως μετά από αποκάλυπτα δολοφονικά γεγονότα τα οποία απορρέουν από τις μεταναστευτικές πολιτικές της δημοκρατίας, όπως την πορεία οργής που πραγματοποιήθηκε προς το Α.Τ. Νίκαιας μετά από τα βασανιστήρια και το θάνατο πακιστανού μετανάστη. Φαίνεται πως διανύουμε μια **νέα φάση κρατικής επιθετικότητας απέναντι στους πρόσφυγες και τους μετανάστες η οποία και οργανώνεται με «ορθολογικότερο» τρόπο**, επιχειρώντας να προτάξει απέναντι στους μετανάστες όχι μόνο τις λόγες των όπλων της αλλά και την γκεμπελική προπαγάνδα της για την «εγκληματικότητα» των μεταναστών. Απέναντι σε αυτήν την «ορθολογικοποιημένη» στρατηγική είναι απαραίτητες ακόμη πιο «ορθολογικοποιημένες» και αποτελεσματικές κοινωνικές απαντήσεις. Αυτές τις συλλογικές απαντήσεις και τις διαδικασίες που τις παράγουν να ενισχύσουμε ποιοτικά και ποσοτικά...

(*1)

Σύμφωνα με πρόσφατη ανακοίνωση της Κομισιόν και παρόλη την κυριαρχική γκρίνια για την «παράνομη μετανάστευση», «έως το 2030 η Ε.Ε. θα έχει ανάγκη ακόμα 20 εκατ. μετανάστες, προκειμένου να καλύψει εργασιακές ανάγκες» (πηγή εφ. Καθημερινή) ...

(*2)

Ο νέος πρωθυπουργός Γ. Παπανδρέου στο πρόσφατο «παγκόσμιο φόρουμ για την ανάπτυξη και τη μετανάστευση» στην Αθήνα, αναφέρθηκε σε μια κρυφή αλήθεια της οικονομίας πίσω από την οποία κρύβεται μια σκληρή πραγματικότητα: οι μετανάστες αποτελούν ένα αναλώσιμο μέγεθος της πιο στυγνής κι εντατικής εκμετάλλευσης στις δυτικές κοινωνίες:

«η μετανάστευση στις χώρες υποδοχής έχει συμβάλει, μεταξύ άλλων, στην κάλυψη κενών θέσεων εργασίας και στη δημιουργία πρόσθετων θέσεων απασχόλησης για το γηγενή πληθυσμό, τη βελτίωση των δημογραφικών δεικτών, τη στήριξη των ασφαλιστικών συστημάτων, τη μείωση του κόστους παραγωγής, τη συγκράτηση πληθωριστικών πιέσεων και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας οικονομικών».

(*5)

Κατά την τελετή παράδοσης της πολιτικής διαχείρισης του υπουργείου δημόσιας τάξης μετά τις εθνικές εκλογές του Οκτώβρη ο πρώην υπουργός Χ. Μαρκογιαννάκης εξήρε τα μέτρα τα οποία εφάρμοσε «για τον περιορισμό της λαθρομετανάστευσης και της εγκληματικότητας» αποδεχόμενος χαρακτηρισικά και τις αδυναμίες τους: «πέτυχαν σε ένα βαθμό αλλά δεν πέτυχαν εξ'ολοκλήρου καθώς υπήρξαν κάποιες «ενδογενείς αδυναμίες»...

Να σημειώσουμε βέβαια πως αυτές οι «αδυναμίες υποδομών» ήταν γνωστές από τα αρμόδια υπουργεία πριν ακόμη εφαρμοστούν τα μέτρα που τις ανέδειξαν στο προσκήνιο. Για αυτό το λόγο κατά τη διάρκεια του περασμένου καλοκαιριού, το αρμόδιο υπουργείο Εσωτερικών ανακοίνωσε την κατασκευή νέων στρατοπέδων συγκέντρωσης στην περιφέρεια της Αττικής αλλά και της χώρας (σε Ρίο, Έβρο, Ριτσώνα, Κεραμωτή και Ασπρόπυργο).

(*6)

Κατά τη διάρκεια του περασμένου καλοκαιριού -κι όχι μόνο- ξέσπασαν δεκάδες εξεγέρσεις από τους κρατούμενους του στρατοπέδου συγκέντρωσης μεταναστών στην Παγανή της Μυτιλήνης (αλλά και στο αντίστοιχο στρατόπεδο της Σάμου). Οι μετανάστες-τριες διαμαρτύρονταν για τις εξευτελιστικές συνθήκες κράτησής τους και ζητούσαν να τους δοθεί το αντίστοιχο έγγραφο που τους επιτρέπει την προσωρινή παραμονή στην χώρα για ένα μήνα. Πολλές από τις εξεγέρσεις κατέληξαν σε βίαιη καταστολή τους από τις δυνάμεις φύλαξης, άλλες εκτονώθηκαν με τις παρεμβάσεις και τις υποσχέσεις των «υπευθύνων» ενώ λίγες είχαν σαν αποτέλεσμα την (προσωρινή) απελευθέρωση ορισμένων γυναικών με τα ανήλικα παιδιά τους.

Αντίστοιχη εξέγερση πραγματοποιήθηκε σε στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών στην Κωνσταντινούπολη στις 20 Σεπτέμβρη, δείχνοντάς μας πως οι μεταναστευτικές πολιτικές των κρατών δε διαφέρουν στην ποιότητά τους. Πιο συγκεκριμένα: «Εκατοντάδες μετανάστες που κρατούνταν σε κέντρο κράτησης του Κουμκαπί, στην Κωνσταντινούπολη έσπασαν τη νύχτα τα τζάμια στους κοιτώνες και έβαλαν φωτιά σε έπιπλα, διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες κράτησής τους. Οι μετανάστες διαμαρτύρονταν για την ελλιπή σίτιση αλλά και για γραφειοκρατικά ζητήματα. Στο κέντρο αυτό κρατούνται 600 με 800 μετανάστες -οι περισσότεροι Αφρικανοί- οι οποίοι συνελήφθησαν στην Τουρκία, ενώ ετοιμάζονταν να μεταβούν στην Ευρώπη.» (πηγή tvxs.gr)

(*7)

Ο υφυπουργός Προ.Πο Σπ. Βούγιας, παλαίμαχος της ριζοσπαστικής αριστεράς στην ελληνική πολιτική, έκανε τις ακόλουθες δηλώσεις οι οποίες θα μπορούσαν κάλλιστα να παραφρασθούν σε ένα προοδευτικό «έξω κι ξένοι»: «Η Ελλάδα είναι μια μικρή χώρα, το πρόβλημα μας ξεπερνάει, αντιμετωπίζουμε ένα πρόβλημα που αφορά όλη την Ευρώπη, είμαστε η πύλη της Ευρώπης και είναι αλήθεια πως δεν χωρούν όλοι οι άνθρωποι που αναζητούν την «Γη της επαγγελίας» στην Ελλάδα»

(*9)

«Είμαστε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Όποιοι θέλουν μπαίνουν στη χώρα ή φεύγουν όποτε θέλουν. Η εγκληματικότητα έχει πάρει απίστευτες διαστάσεις... (από συνέντευξη Χρυσοχοϊδη)

(*4)

Το πείραμα – μοντέλο του Αγίου Παντελεήμονα.

Από τις αρχές του 2009 δοκιμάστηκε στην περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα ένα ιδιόμορφο μοντέλο «ελληνικής κατοχής» της περιοχής. Τα τελευταία χρόνια είναι γεγονός πως η ευρύτερη περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα αποτελεί έναν από τους βασικούς ή ενδιάμεσους προορισμούς ασιατών -κυρίως- μεταναστών στην κίνησή τους προς την Ευρώπη.

Η συγκέντρωση μεγάλου αριθμού μεταναστών στη συγκεκριμένη περιοχή ήταν αναμενόμενη, καθώς οι μετανάστες επενδύουν στους κοινοτικούς δεσμούς τους για να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν σε μια άγνωστη για αυτούς πόλη με πολλές αφιλόξενες ιδιαιτερότητες. Αυτή η συγκέντρωση πολλών μεταναστών στη συγκεκριμένη γειτονιά είχε σαν αποτέλεσμα και την αντίστοιχη εξάντληση των διαθέσιμων στεγασμένων χώρων φιλοξενίας και διαμονής από συγγενικά τους πρόσωπα ή από ομοεθνείς τους. Έτσι πολλοί μετανάστες, οι οποίοι δεν είχαν και τους κατάλληλους οικονομικούς πόρους, αναγκάστηκαν να αναζητήσουν προσωρινή «στέγη» σε υπαίθριους χώρους της γειτονιάς, δηλαδή στα πάρκα και τις πλατείες της. Η οικονομική ανέχεια κι η εξαθλίωση των μεταναστών, και όλα τα επακόλουθα που αυτή φέρνει, προκάλεσαν την «ιερή αγανάκτηση» των ντόπων. Με αυτή λοιπόν την αφορμή και με «λαβωμένο» το πατριωτικό γόητρο συγκροτήθηκε η «επιτροπή κατοίκων», ορισμένων δηλαδή πατριωτών, νοικοκυραίων και ακροδεξιών της περιοχής. Οι πρώτες συγκεντρώσεις εναντίον των μεταναστών στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα, φαίνεται πως αντιμετωπίστηκαν με ιδιαίτερη συμπάθεια από το τοπικό αστυνομικό τμήμα, το υπουργείο δημόσιας τάξης, και ορισμένους παρακρατικούς κύκλους. Οι συμπάθειες αυτές μέρα τη μέρα οδήγησαν σε ανοργάνωτες ή και οργανωμένες συνεργασίες εναντίον των μεταναστών της περιοχής αλλά και εναντίον των αλληλέγγυων. Έτσι σιγά-σιγά στήθηκε στην περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα ένα ιδιότυπο apartheid με επιχειρήσεις εκδίωξης των μεταναστών από τους δημόσιους χώρους αλλά και περιστατικά άγριων ξυλοδαρμών τους. Και φυσικά... την ημέρα αναλάμβανε το ένστολο κράτος με τις περιπολίες και τις σκούπες του, ενώ τη νύχτα αναλάμβαναν οι ομάδες ακροδεξιών-φασιστών πολιτών... Δεκάδες επιθέσεις και μαχαϊρώματα δέχτηκαν μετανάστες της περιοχής από αυτές τις ομάδες, ενώ καταγράφηκαν εμπρησμοί χώρων θρησκευτικής λατρείας των μεταναστών καθώς κι εκβιασμοί μεταναστών καταστηματαρχών να διατηρούν τα καταστήματά τους κλειστά. Κι όλα αυτά συνέβαιναν με την επίσημη αστυνομία να συγκαλύπτει έντεχνα τέτοια περιστατικά αλλά και να υποστηρίζει τον επιχειρησιακό τους τομέα. Ήταν τέτοια η ποιότητα της κρατικής και φασιστικής συνεργασίας που έφτασε στο σημείο να εφαρμόσει συντονισμένο σχέδιο επίθεσης και καταστολής της διαδήλωσης της 7^{ης} Ιούλη στην οποία συμμετείχαν 3000 άνθρωποι με κεντρικό πρόταγμα της «να συντρίψουμε το σύγχρονο apartheid που ορθώνεται στην περιοχή». Και ήταν φυσικό επακόλουθο αυτής της συντονισμένης κρατικής και παρακρατικής επίθεσης στη διαδήλωση να ακολουθήσουν εκτεταμένες συγκρούσεις με τις αστυνομικές δυνάμεις στην περιοχή. (αντίστοιχη απάντηση για τα γεγονότα της 7^{ης} Ιούλη αλλά και τα διευρυμένα πογκρόμ απέναντι στους μετανάστες δόθηκε με μπαραζ εμπρηστικών επιθέσεων σε γραφεία του ΛΑ.Ο.Σ. και της ΝΔ σε όλη την Αθήνα, μεταξύ των οποίων κι η τοπική του ΛΑ.Ο.Σ. στους Αγίους Αναργύρους: σχετική ανάλυση ευθύνης βρίσκεται δημοσιευμένη στον σύνδεσμο http://athens.indymedia.org/front.php3?lang=el&article_id=1063550)

Το πείραμα του Αγίου Παντελεήμονα συνεχίστηκε και καθ' όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού με την ίδια πάντα στρατηγική και με την πολιτική έγκριση του υπουργού Μαρκογιαννάκη ο οποίος, μάλιστα, στις 10 Ιούλη πραγματοποιούσε και φιλική επίσκεψη στην περιοχή της οποίας ακολούθησε **επίθεση με μολότωφ στην κατάληψη Βίλα Αμαλίας κατά τη διάρκεια θεατρικής παράστασης.**

Στις 29 Αυγούστου μάλιστα Αφγανός μετανάστης δέχτηκε οργανωμένη επίθεση από δράκα φασιστών κατά τη διάρκεια της οποίας μαχαϊρώθηκε. Η αστυνομία η οποία βρέθηκε πολύ κοντά στο περιστατικό κάλυψε τους δράστες ενώ απείλησε τους αυτόπτες μάρτυρες του περιστατικού. (Σχετική καταγγελία του περιστατικού από Ομάδα Δικηγόρων υπάρχει στον σύνδεσμο: <http://omadadikigorwn.blogspot.com/2009/09/blog-post.html>)

Το πείραμα του Αγίου Παντελεήμονα μετά τις εκλογές του Οκτώβρη φαίνεται πως έχει μπει σε τροχιά μετάλλαξης. Κάποια φασιστικά κατακάθια αυτού του πειράματος επιτέθηκαν διαδοχικά με μολότωφ στην κατάληψη της Λέλας Καραγιάννη (2 Νοέμβρη) και στη Βίλα Αμαλίας (3 Νοέμβρη) τις ημέρες κατά τις οποίες πραγματοποιούνταν κρατικά προστατευμένη αντιρατσιστική συναυλία αριστερών οργανώσεων πάνω στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα.

(*3)

Για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο των μεταναστευτικών ροών στην περίοδο αυτή εφαρμόστηκαν στα ελληνικά δεδομένα δύο «καινοτομίες». Η μία αφορά στην **συγκρότηση της ευρωπαϊκής συνοριοφυλακής (frontex)** και την κατ' επέκταση δραστηριοποίησή της κυρίως στα θαλάσσια σύνορα της Ελλάδας με θαλάσσιες περιπολίες ναυτικών ακταιωρών και εναέρια επιτήρηση των συνόρων. Η δεύτερη αφορά το «**σφράγισμα**» της **κυριότερης εγχώριας πύλης εξόδου** των μεταναστών προς την Ευρώπη. Στην περίπτωση λοιπόν του **λιμανιού της Πάτρας** πάρθηκαν πρωτοφανή (δολοφονικά) μέτρα επιτήρησης κι ελέγχου, με στόχο το κλείσιμο της βασικότερης διόδου των μεταναστών-τριών προς τις ευρωπαϊκές χώρες. Παράλληλα στις 12 του περασμένου Ιούλη πραγματοποιήθηκε συντονισμένη αστυνομική επιχείρηση για την κατεδάφιση, τη διάλυση και τον εμπρησμό του πρόχειρου καταυλισμού προσφύγων στην Πάτρα, έτσι ώστε να σταλεί το μήνυμα προς τους μετανάστες που ακολουθούν, πως ο δρόμος είναι κλειστός και δυσπρόσιτος...

[Για τη δημοκρατική αυτή επιχείρηση βαρβαρότητας που δεν είχε να ζηλέψει τίποτε ακόμη και από την αντίστοιχη «νύχτα των κρουσάλλων» δόθηκαν οι αντίστοιχες κοινωνικές απαντήσεις με **μπαραζ εμπρησμών στην Πάτρα** σε κρατικά οχήματα, στο Διοικητικό Πρωτοδικείο αλλά και σε υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας. (Τη σχετική ανάλυση ευθύνης μπορεί κανείς να βρει εδώ: http://patras.indymedia.org/front.php3?lang=el&article_id=5819)

**Αξίζει στο σημείο αυτό να αναφέρουμε πως αντίστοιχη επιχείρηση κατεδάφισης καταυλισμού μεταναστών πραγματοποιήθηκε στις 22 Σεπτέμβρη στην περιοχή Καλέ της Γαλλίας, όπου συγκεντρώνονται εκατοντάδες μετανάστες στην προσπάθειά τους να περάσουν στη Μεγάλη Βρετανία. Ο υπουργός Μετανάστευσης της Γαλλίας, Ερίκ Μπεσόν, για τη συγκεκριμένη επιχείρηση είχε κάνει τις ακόλουθες δηλώσεις: «Πρόκειται για μία επιχείρηση εξαιρετικά σημαντική: αυτός είναι ο βασικός καταυλισμός, αλλά τόσο σήμερα όσο και στο μέλλον θα πραγματοποιηθούν και άλλες επιχειρήσεις... δεν πρόκειται για έναν καταυλισμό παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας, αλλά για βάση διακίνησης ανθρώπων που πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης και βίας... Εκεί μέσα υπάρχουν αρχηγοί, φατρίες και επικρατεί ο νόμος της ζούγκλας. Επί του γαλλικού εδάφους ο νόμος της ζούγκλας δεν μπορεί να επικρατήσει...». Φαίνεται πως υπάρχει ένας κοινός και πολύ αγαπητός τρόπος δράσης των κρατών όταν πρέπει να δοθεί μια «τελική (και δημοκρατική) λύση».

(*8)

Ο «εθελούσιος επαναπατρισμός» είναι άλλη μια ευρωπαϊκή εφεύρεση, άλλο ένα μέτρο το οποίο βρίσκεται πεδίο εφαρμογής σε όλο και περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες που αναζητούν τρόπους για να πραγματοποιήσουν ανώδυνες μαζικές απελάσεις. Για τη διεύρυνση της εφαρμογής αυτού του μέτρου, έχουν αναγνωριστεί κάποια νομικά κενά τα οποία είναι φυσικά υπό επεξεργασία έτσι ώστε μέχρι τα τέλη του 2010 (όταν και αναμένεται να εγκριθούν τα αντίστοιχα ευρωκονδύλια υλοποίησης του μέτρου) να πραγματοποιηθούν χιλιάδες απελάσεις. Στα ελληνικά δεδομένα, το μέτρο αυτό εφαρμόστηκε πρόσφατα σε 300 καταγεγραμμένους ασιάτες μετανάστες οι οποίοι βρισκόταν στο τέλος της περιόδου προσωρινής παραμονής που τους παρείχε αντίστοιχο έγγραφο το οποίο κορηνεύεται σε όσους αιτούνται άσυλο ή κυκλοφορούσαν με απόφαση διοικητικής απέλασης. Για τον εντοπισμό των συγκεκριμένων μεταναστών χρησιμοποιήθηκε υπάλληλος της αφγανικής πρεσβείας αλλά παραμένει προς όλους άγνωστο κάτω από ποια διαδικασία ή κάτω από ποιες συνθήκες οι συγκεκριμένοι μετανάστες πείστηκαν να επιστρέψουν στις χώρες τους...

Σε ευρωπαϊκά μάλιστα κράτη, μπορεί κανείς να συναντήσει μέχρι και διαφημίσεις του προγράμματος εθελούσιας επιστροφής όπως σε μια αφίσα στο μετρό της Μαδρίτης όπου ένας μετανάστης ατενίζει προβληματισμένος το μέλλον. : «Αν σκέφτεσαι να επιστρέψεις... υπάρχει το σχέδιο Εθελούσιας Επιστροφής».(πηγή: εφημ. Καθημερινή)

Η ΑΥΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΕΤΑΙ

■ σχολή αστυνομίας-ΑΜΥΓΔΑΛΕΖΑ

Η "αύρα" (όχημα που πετάει με πίεση νερό) που προμηθεύτηκε η ελληνική αστυνομία μετά το Δεκέμβρη του 2008 "εκπαιδεύτηκε" σκληρά για μέρες στα τέλη Αυγούστου και αρχές Σεπτεμβρίου στη σχολή αστυνομίας στην Αμυγδαλέζα στο Μενίδι. Ακόμα δεν έχει κάνει την εμφάνισή της σε πορείες. Γιατί εμείς νομίζουμε πως θα την δούμε σύντομα στους δρόμους, κατά Δεκέμβρη μεριά;...
(φωτό από "αναρχοπαπαράτσι" Μενιδίου)

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΡΟΜΕΣ...

■ κατασκευάζοντας την πληροφορία

Το διπλανό δημοσίευμα είναι παρμένο από φύλλο της εφημερίδας "Καθημερινής" (φύλλο 1/11/09). Μαζί με το άρθρο δημοσιεύτηκε εκ παραδρομής και το συνοδευτικό του ραβασάκι που μας ενημερώνει διασκεδαστικά για το πώς δημιουργούνται οι ειδήσεις και τα γεγονότα... Όπου «Λεό» βάλτε Λεωνίδας Στεργίου, γνωστός δημοσιογράφος του οικονομικού ρεπορτάζ, και όπου «Ζήρας» ο δημοσιογράφος Βασίλης Ζήρας. Όσο για τους «φίλους», πρόκειται για «αξιότιμα» πρόσωπα φιλικά προς τον επίσης «αξιότιμο» Αλαφούζο (ιδιοκτήτη και του "οικολογικά ευαίσθητου" ΣΚΑΪ), τα οποία έχουν διατελέσει και βασικοί χρηματοδότες του Μητσιάκη την περίοδο 90-91. Εμείς ως αναγνώστες δεν έχουμε παρά να ευχαριστήσουμε τον δαίμονα του τυπογραφείου και να του ευχηθούμε πάντα τέτοια! Για την ιστορία, λόγω αυτού του λάθους απολύθηκαν δύο εργαζόμενοι, ένας συντάκτης ύλης κι ένας διορθωτής. Να δούμε πότε θ' απολυθούν από τις ζωές μας οι Αλαφούζοι, οι φίλοι τους κι οι κοντυλοφόροι τους.

Προεκλογικές εντάξεις στην «Ψηφιακή Σύγκλιση»

Όνομα	Κόμμα	Ποσοστό	Επίπεδο
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	4,0	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	4,0	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
Αλέξης Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	3,5	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	3,5	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	3,0	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	2,5	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	1,5	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	1,2	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	1,2	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	1,0	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	1,0	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	1,0	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Εφαρμογές Βασικής Πραγματικότητας...
Επισημαίνεται η ανάγκη για...
Επισημαίνεται η ανάγκη για...
Επισημαίνεται η ανάγκη για...

ΛΑΪΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

■ στην Πετρούπολη

Νέος αέρας πνέει στο δήμο Πετρούπολης, μιας και τώρα πια οι «πολίτες συζητούν και συναποφασίζουν με τους τοπικούς άρχοντες για το μέλλον της γειτονιάς τους». Σειρά λαϊκών συνελεύσεων έχουν λάβει χώρα στο ΕΠΑΛ της Κωνσταντινουπόλεως. **Λαϊκές συνελεύσεις ονομάστηκαν τώρα τα καυκίλια των τοπικών αρχόντων.** Προγραμματικές δηλώσεις με περηφάνια για τον ποδηλατοδρόμο που θα κοσμήσει τη Σκουφά, για να γίνει και η Πετρούπολη ευρωπαϊκών προτύπων δήμος, για παιδικές χαρές που θα φτιαχτούν, για τους ελεύθερους χώρους -που είναι ανύπαρκτοι... Όσο για τη συμμετοχικότητα στις συνελεύσεις αυτές, περιορίζεται στους ψηφοφόρους που καμάρωναν και γλοιώδικα χειροκροτούσαν και συνέχαιραν τον δήμαρχο τους σε κάθε ευκαιρία και σε κάποιους μεμονωμένους κατοίκους που διαμαρτύρονταν για ζητήματα όπως «τα σκουπίδια των κατοίκων των Λιοσίων να μην έρχονται στους κάδους της

Πετρούπολης». Σ' όλο αυτό το πανηγυράκι κοινωνικής απεύθυνσης του δήμου, εμείς βλέπουμε πέρα από έναν ακόμα τρόπο συλλογής ψήφων και έναν άκρατο λαϊκισμό: μια φαινομενικά ανοιχτή διαδικασία όπου «ακούγεται η φωνή του πολίτη» -αυτός ο τραγικός χαρακτηρισμός που αφαιρεί όλη τη δημιουργικότητα, την πρωτοβουλία και την ικανότητα αυτοδιαχείρισης από έναν άνθρωπο. **Η αυτοοργάνωση, η αυτοδιαχείριση, η συνδιαμόρφωση, η ζύμωση επέρχονται μόνο μέσα από ανοιχτές οριζόντιες διαδικασίες. Διαδικασίες, αντιεραρχικά διαμορφωμένες που θέτουν ζητήματα επιθετικά σε λογικές ανάθεσης των δικών μας ζητημάτων και των ζωών μας σε τρίτους.**

ΧΑΚΕΡΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΔΗΜΟΥ ΙΛΙΟΥ

το κείμενο και η φωτογραφία της ανάλυσης του χτυπήματος από την "αναρχική ομάδα COLORS":
http://athens.indymedia.org/front.php3?lang=el&article_id=1090388

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

■ "βούκινο" έγιναν

2 φωτο από την πλατεία Αγίων Αναργύρων. Λαμαρίνες κρύβουν το "μαγαζάκι" Βούκινο (που χωρίς καν άδεια) χτίζεται με τις ευλογίες τις δημοτικής αρχής. Όσο δεν αντιστεκόμαστε, τόσο οι ελεύθεροι χώροι και οι πλατείες θα γίνονται τραπέζοκαθίσματα εμπόρων. Οι αριστερές παρατάξεις καταγγέλλουν το γεγονός, αλλά από την άλλη αναμασούν κάτι περι ήπιας εμπορικής χρήσης της πλατείας. Μήπως δεν θα ήταν αφελές να πούμε πως το σύνθημα:

"ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ" ταιριάζει γάντι στην περίπτωση;
ΚΑΝΕΝΑ ΜΑΓΑΖΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ

ΕΚΤΙΩΣ ΦΥΛΑΟΥ

«ΕΥΤΥΧΩΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΣ ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ...»

“μικρά” εγκλήματα

“Υπέκυψε στα τραύματά της η 27χρονη γυναίκα που είχε πέσει θύμα άγριας κακοποίησης από τον 47χρονο σύζυγό της, ο οποίος την περιέλουσε με εύφλεκτο υγρό και στη συνέχεια της έβαλε φωτιά.

Η άτυχη γυναίκα, που στην προσπάθειά της να ζητήσει βοήθεια έτρεξε μέσα στο δάσος, πίσω από την ταβέρνα «Ζυγός», στην Πάρνηθα, με αποτέλεσμα να προκληθεί πυρκαγιά, νοσηλεύεται με καθολικά εγκαύματα από τις 22 Αυγούστου στο νοσοκομείο ΚΑΤ. Και τελικά χθες εξήπνευσε.” (από την εφημερίδα Ελευθεροτυπία)

Στις 22 Αυγούστου καιγόταν η Πεντέλη και η ανατολική Αττική. Τα ραδιόφωνα το απόγευμα ανακοίνωναν απόπειρα οργανωμένου εμπρησμού σε τρία σημεία στην Πάρνηθα. Τι πιο λογικό εξάλλου; Με όλες τις δυνάμεις της Πυροσβεστικής τραβηγμένες στην Πεντέλη, οι οικοπεδοφάγοι βρήκαν ευκαιρία, ούρλιαζαν τα οικοεναίσθητα ΜΜΕ. Όμως δεν ήταν αυτό (άλλωστε οι οικοπεδοφάγοι είχαν «διευθετήσει» την Πάρνηθα το καλοκαίρι του 2007). Όταν λίγες ώρες αργότερα μαθεύτηκε πως δεν επρόκειτο για οργανωμένο εμπρησμό, οι δημοσιογράφοι έσπευσαν να μεταφέρουν τα ανακουφιστικά νέα: **επρόκειτο «απλά», για μία 27χρονη που λούστηκε με βενζίνη και φωτιά από τον σύζυγό της στη Φυλή και στην προσπάθειά της να γλιτώσει προκάλεσε πυρκαγιά.** Σοκαριστικό μιν, ανακουφιστικό δε. Και η κανονική ροή του προγράμματος συνεχίστηκε. Τόσο αδιάφορα και κυνικά. **Λίγες μέρες μετά, η αναγγελία ενός θανάτου μιας ανώνυμης 27χρονης σε μερικές γραμμές εφημερίδας που δε φτιάχνουν ούτε μισό μονόστιχο.** Η απαξίωση ως ένα ακόμη κομμάτι της έμφυλης τιμωρίας. Απαξίωση. Γιατί είναι συνηθισμένο. «Ακραίο» μιν, σοκαριστικό, αλλά συνηθισμένο. Ξαν αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Τόσο απλά,

στον γλοιώδη συμβολισμό των ΜΜΕ καταγράφεται ένας καθημερινός κηρυγμένος πόλεμος. Και αυτός ο πόλεμος δεν έχει φορείς απλά «τελειωμένους μεθυστακες» από την Φυλή, δεν αφορά μειοψηφικά «ξαναμμένα αρσενικά» δεν είναι «μεμονωμένο περιστατικό». **Έχει πρόσημο, έχει αρχή, μέση, τέλος, έχει φύλο, κράτος, νόμους, κώδικες, συμπεριφορές, θεσμούς, μηχανισμούς, υποταγή:** η πατριαρχία δεν εκδηλώνεται και δεν αφορά μονάχα «μεμονωμένα» περιστατικά βίας, αλλά μέσα από τις αιχμηρές μορφές έκφρασής της απλά κορυφώνεται, δηλώνει τη δύναμή της, την αυτοκρατορική της επικράτηση στο πεδίο της καθημερινότητας. Μία στις τρεις γυναίκες έχει σε μόνιμη ή περιστασιακή βάση εξαναγκαστεί να κάνει σεξ ή έχει κακοποιηθεί με άλλο τρόπο κατά τη διάρκεια της ζωής της. Στο 85% των περιπτώσεων, ο δράστης είναι μέλος της οικογένειάς της ή γνωστός της. 26 συζυγοκτονίες τους τελευταίους μόλις 15 μήνες στην Ελλάδα, ρεκόρ στην Ευρώπη (αν και σε αυτό τον αριθμό δεν καταγράφονται όλα τα θανατηφόρα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας παρά μόνο του συζύγου προς τη σύζυγο). Ακόμα και σύμφωνα με το Συμβούλιο της Ευρώπης η ενδοοικογενειακή βία αποτελεί τη βασική αιτία θανάτου και αναπηρίας για τις γυναίκες ηλικίας 16 έως 44 ετών και ευθύνεται για περισσότερους θανάτους και προβλήματα υγείας απ’ ό,τι ο καρκίνος ή τα αυτοκινητιστικά δυστυχήματα.

Η ανώνυμη 27χρονη από τη γειτονική Φυλή είναι ένας ακόμη θάνατος «συνθησιμένος», κυνικά βαλμένος σε μια στατιστική δίπλα στα αυτοκινητιστικά δυστυχήματα.

Και οι απαντήσεις μας δεν πρέπει πια να στέκουν αμήχανες...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΣΤΗ ΛΙΟΣΙΩΝ

οι αποστάσεις μηδενίζονται

Εικόνες και από τις περιοχές μας είναι τα κλαμπάκια με νιμίγυμες χορεύτριες πάνω στις μπάρες, τα sex shop, τα μπαρ με κονσομασιόν, τα strip-show σε μαγαζιά μέσα σε «καθωσπρέπει» γειτονιές. Τον τελευταίο καιρό, έκαναν την εμφάνισή τους και γυναίκες που κάνουν πάτοσα ψηλά στη Λιοσίω, από την πλατεία Αττικής μέχρι τις Τρεις Γέφυρες, οι οποίες φαίνεται να βρίσκονται εκεί καταναγκαστικά, με το νταβά να καιροφυλακτεί λίγο πιο πέρα. Για την καταναγκαστική πορνεία έχουμε αναφερθεί και στο παρελθόν. Οι γυναίκες βρίσκονται στον πάτο της ιεραρχίας, ταξικά, φυλετικά και κοινωνικά, γεγονός που τις κάνει ακόμα πιο ευάλωτες στην εκμετάλλευση. Είναι δέσμιες στο καθεστώς αυτό, συχνά με το που φεύγουν από τη χώρα τους, πριν καν φτάσουν στη χώρα υποδοχής τους, φυσικά δεν έχουν καρτιά και σε περίπτωση απόδρασής τους τις περιμένει σίγουρα η απέλαση. Εικόνες από την Ευριπίδου, την Καποδιστρίου και τελευταία από τη Λιοσίω, καταγράφουν ένα μονόδρομο καθημερινών βιασμών και εξευτελισμών που δια της βίας δέχονται από νταβατζήδες και πελάτες. Φυσικά, το φαινόμενο δεν είναι και-

νούργιο. Απλά τα τελευταία χρόνια, η εξαιρετικά προσοδοφόρα επιχείρηση έκδοσης γυναικών δεν περιορίζεται στις κακόφημες γειτονιές του κέντρου, αλλά επεκτείνεται και στις «καλές» γειτονιές. Και φυσικά τα μπουρδέλα δεν υπάρχουν γιατί είναι κάτι το φυσικό. Παρ’ όλες τις θεσμικές διακηρύξεις περί ισότητας, οι πατριαρχικοί κανόνες περί υπεροχής του αρσενικού και αδυναμίας του θηλυκού, καθώς και η απόδοση συγκεκριμένων ρόλων-συμπεριφορών με βάση το φύλο, καλλιεργούνται εντατικά και υπάρχουν διάχυτα στον κοινωνικό ιστό. Αυτή η σεξιστική κουλτούρα αποτυπώνεται καθημερινά στις συμπεριφορές, στα σώματα, στο θέαμα, τον κυρίαρχο λόγο. Και φυσικά διατρανώνεται στην πορνεία. Σ’ αυτή την πραγματικότητα, αντιστοιχούν μόνο επιθέσεις. **Επιθέσεις ενάντια στις πατριαρχικές λογικές, τους έμφυλους ρόλους και ταυτότητες – από αυτόν της νοικοκυράς μέχρι αυτόν της πόρνης. Ενάντια σε νταβατζήδες και μπάτσους, στα μαγαζάκια και τους πελάτες τους.**

Για το ...κοινό καλό!

κοινωνικός έλεγχος και χρήμα στα χρόνια της γρίπης

Στις 16 Νοεμβρίου ξεκίνησε ο μαζικός εμβολιασμός ενάντια στην γνωστή **γρίπη τύπου Α (H1N1)**, κοινώς γρίπη των κοίρων. Προηγήθηκαν 7 μήνες εντατικής διασποράς σύγχυσης και τρομούστερίας, από ένα μακρύ συρφετό θεσμικών και μη παραγόντων, ειδικών-επιστημόνων και μη και φυσικά των media. Το «ντύσιμο» της γρίπης με όλα εκείνα τα φοβερά και τρομερά της πανδημίας, μπορεί να αναγνωστεί πολυεπίπεδα. Αφενός, η **διασπορά φόβου** αποτελεί μια πολύ πετυχημένη συνταγή της κυριαρχίας για τον επαναπροσδιορισμό του κοινωνικού ενδιαφέροντος μακριά από τα πεδία που νιώθει έκθετη. Από την άλλη, και επειδή μιλάμε για στυγνό καπιταλισμό, απαιτούνται και υλικές απολαβές: **ο τζίρος από την πώληση των αντιικών εμβολίων αναμένεται να ξεπεράσει τα 7 δις. δολάρια**, ενώ παράλληλα του φαρμακευτικού λόμπι τρίβει τα χέρια του από χαρά, βλέποντας να γίνονται **πιστοποιήσεις εμβολίων σε κρόνο express**, κάτι που στο παρελθόν καθυστερούσε, με αποτέλεσμα τη «στέρση» πολλών δις. από τις τσέπες τους. Πέρα όμως απ’ όλα’ αυτά, η επιμονή στο μαζικό εμβολιασμό, έχει κι άλλη διάσταση. **Αποτελεί υλική έκφραση της πολιτικής διαχείρισης του σώματος και της υγείας.** Από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα, τα εμβόλια παρουσιάζονται ως πανάκεια για την αντιμετώπιση όλων των ασθενειών, εισάγοντας τη λογική της πρόληψης στο σχήμα υγεία-θεραπεία και βοηθώντας στην εμπέδωσή της και σε άλλα πεδία. Πρόληψη ενάντια σε έναν κοινό(!) εχθρό, εδώ ενάντια σε μια ασθένεια. Ουσιαστικά **τα σώματα ομογενοποιούνται κάτω από το γενικό όρο πληθυσμός, κάνουν την ανεξαρτησία τους και αντιμετωπίζονται ως παραπλήσια μηχανικά συστήματα** που με τη χορήγηση του κατάλληλου σκευάσματος-εμβολίου θα ανταποκριθούν όλα με τον ίδιο τρόπο, δηλαδή δε θα νοσήσουν. Δε θα επεκταθούμε εδώ στη σημασία που έχει για τους κυρίαρχους το «υγιές-παραγωγικό» σώμα. Να εστιάσουμε λίγο περισσότερο στην εμπέδωση της λογικής ενός πληθυσμού-κοπαδιού εν δυνάμει ασθενών που πηγαίνουν να εμβολιαστούν, υπακούοντας τυφλά στα κελεύσματα των ειδικών. Αυτό που ξανά και ξανά επιδιώκεται είναι να παρουσιαστούν κρατικοί μηχανισμοί, επιστήμονες και φαρμακευτικές εταιρίες ως οι μόνοι γνώστες και **προασπιστές της υγείας των σωμάτων** και τελικά αυτοί που θα διαχειριστούν τα όποια τους προβλήματα, υπέρ του «πανανθρώπινου» στόχου της διατήρησης της ανθρωπότητας και του πολύ θολού «κοινού καλού». [Να θυμηθούμε μόνο ότι για το λεγόμενο «κοινό καλό» στις αρχές του προηγούμενου αιώνα σε πολλές πολιτείες των ΗΠΑ στερήθηκαν χιλιάδες άνθρωποι: τυφλοί, κουφοί, με διανοητικά προβλήματα, αλκοολικοί... για να

μη μεταφέρουν τα “βλαβερά” γονίδια τους στους απογόνους τους]. Απαραίτητη προϋπόθεση για να συμβαίνουν τα παραπάνω είναι βέβαια και το κτίσιμο ενός ανθρωπιστικού προφίλ. Για το λόγο αυτό, φαρμακευτικοί κολοσσοί που χειροκροτήθηκαν από θεσμικούς και μη φορείς, δώρσαν 150 εκατ. δόσεις του εμβολίου σε «αναπτυσσόμενες χώρες», για να δώσουν τη δυνατότητα και στους φτωχούς, όπως κυνικά είπαν, να θωρακιστούν. Φυσικά από τις ανακοινώσεις τους περί των «εμβολίων αλληλεγγύης» όπως τα ονόμασαν, λείπει το γεγονός ότι οι ίδιοι φτωχοί κρησιμοποιούνται ως πειραματόζωα για τα φάρμακά τους [16.000 ταϊλανδέζοι εμβολιάστηκαν πρόσφατα με πειραματικό σκεύασμα έναντι του ιού του AIDS], όπως και το ότι αφήνουν εκατομμύρια αφρικανούς να πεθαίνουν από AIDS μιας που έχουν πατεντάρει τα πανάκριβα φάρμακα για την ασθένεια και δεν επιτρέπουν στις αφρικανικές εταιρείες να τα αναπαράγουν. Οι όλο όμως και περισσότερες αντιρρήσεις σε σχέση με τον εμβολιασμό, τους καλάνε τη σούπα. Και δεν είναι μόνο ότι το εμβόλιο ενοχοποιείται για πολλές παρενέργειες, αλλά και ότι πραγματικά δε χρειάζεται. Τα συμπτώματα της νέας γρίπης είναι σε πολλές περιπτώσεις πιο ήπια και από αυτά της κοινής γρίπης. Και δεν είναι τυχαίο ότι οι περισσότεροι γιατροί και νοσηλευτές αρνούνται να εμβολιαστούν. Η κοροϊδία λοιπόν είναι εξόφθαλμη.

ΠΟΙΚΙΛΟΝ ΟΡΟΣ

λεπλασίας συνέχεια

Το Ποικίλον όρος αποτελεί έναν από τους λίγους πνεύμονες πράσινων των δυτικών περιοχών. Η κλωρίδα του καταλαμβάνει 24.000 στρέμματα θαμνώδους βλάστησης και εμπεριέχει μεταξύ άλλων 120 είδη αγριολούλουδων και 12 είδη ορχιδέας. Αυτό το περιβάλλον αποτελεί σπίτι για πέρδικες, γεράκια, λαγούς, αλεπούδες, κελώνες, νυφίτσες. Τέσσερις μεγάλες πυρκαγιές, το 1826, το 1914, το 1922 και το 1944, περιόρισαν το δάσος που παλιότερα εκτεινόταν μέχρι τον Άν Γιωργή στο Περιστέρι. Τις δεκαετίες του '50, του '60 και του '70 όπως και με διατάγματα της κούντας εντάχθηκαν στο σχέδιο πόλης ορεινές εκτάσεις του βουνού.

Η λεπλασία του Ποικίλου όρους συνεχίζεται ακόμα, με πολλούς τρόπους. Πάνω του λειτουργούν 17 λατομεία. Κατά βάση παρέχουν οικοδομικά υλικά, το μεγαλύτερο όμως χρησιμοποιείται ως χώρος αποθήκευσης υπολειμμάτων από μονάδες επεξεργασίας αποβλήτων.

Η καταστροφή του ανάγλυφου του βουνού δε σταματά εκεί. Οι ανάγκες του αστικού πολιτισμού πρόκειται να σαρώσουν όλο το Ποικίλο, προς όφελος της γρήγορης μετακίνησης και του εμπορίου. Συγκεκριμένα, υπάρχουν **σχέδια για διάνοιξη εμπορικής σιδηροδρομικής γραμμής Ικονίου - Ασπρόπυργου** και για τη **δημιουργία νέων δρόμων** για την υλοποίηση των έργων στο βουνό. Η νέα χάραξη της λεωφόρου

Αιγάλεω - Αττικής Οδού, πάνω από την Λίμνη Κουμουνδούρου (αρχαία Λίμνη των Ρειτών), η οποία δεν έχει ολοκληρωθεί, είχε ως αποτέλεσμα την εκσκαφή του βουνού και την κοπή δέντρων. Επίσης σχεδιάζεται η διάνοιξη της περιφερειακής οδού σύνδεσης Δάσους Χαϊδαρίου - Δαφνίου και της ανατολικής περιφερειακής οδού. Τέλος, το ανάγλυφο θα αλλοιωθεί ακόμα περισσότερο με την επέκταση και την διαπλάτυνση της οδού Τεμπών στο Περιστέρι μέσω του Στρατοπέδου Χαϊδαρίου (το οποίο σημειωτέον έχει ήδη κατατηθεί και μοιράζεται σε κοντινούς δήμους).

Η κορυφή Ζαχαρίτσα ασφυκτιά από κεραιές που έχουν τοποθετηθεί εκεί, οι οποίες κάνουν επικίνδυνους ακόμα και τους περιπάτους σε αυτό το μέρος.

Το αστικό τοπίο επεκτείνεται παντού. Οι ελεύθεροι χώροι αλλάζουν χαρακτήρα και λειτουργικότητα. Από τον πρώην πευκώνα που έχει δώσει τη θέση του σε σίδερα, ράγες και τσιμέντο στο όνομα του προαστιακού, μέχρι το πάρκο Τρίτση που από ελεύθερος, πράσινος χώρος, γίνονται «φιλότιμες» προσπάθειες να μετατραπεί σε πολυχώρο διασκέδασης, στο όνομα της εμπορευματοποίησης και του ελέγχου.

ΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ ΦΕΟΥΔΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΤΣΗΣ

και το σπορείο του ΑΓΡΟΥ

φωτό από την παρέμβαση έξω από το κτίριο του Φορέα

Δύο ημέρες μετά την επίσημη αλλαγή της πολιτικής διαχείρισης του ελληνικού κράτους, **ο αυτοδιαχειριζόμενος αγρός στο Πάρκο Τρίτση** δέχθηκε απρόσμενη επίσκεψη στο έδαφός του από εργάτες και φορτηγά του δήμου Ιλίου. Το σχέδιο που εκπόνησε ο εντολέας τους και δήμαρχος Ιλίου Νίκος Ζενέτος για να ισοπεδώσει το αυτοσχέδιο σπορείο του Αγρού εμπεριείχε τον αέρα της "πράσινης αλλαγής", αλλά και τη θρασυδειλία του αιφνιδιασμού. Έτσι, το πρωινό της Τρίτης 6 Οκτώβρη η "πράσινη ανάπτυξη" άφησε τα καταστροφικά της αποτυπώματα χρησιμοποιώντας τα χέρια και τα μηχανήματα του δήμου Ιλίου.

Η αδυναμία υπεράσπισης μιας τέτοιας απόφασης και πράξης από τους πολιτικούς της

αυτουργούς δεν υποδηλώνεται μονάχα από το πρωινό της ώρας της επιδρομής (η κατάληψη του Αγρού ήταν κλειστή), αλλά και από την «άγνοια» την οποία δάλωσαν (όταν ρωτήθηκαν) πως είχαν οι συναρμόδιοι εκπρόσωποι του Φορέα Διαχείρισης του Πάρκου για την εισβολή των «πράσινων τανκς» του δήμου Ιλίου στο Πάρκο Τρίτση και την επέμβασή τους στο έδαφος του Αγρού.

Οι δήμαρχοι-φρουδαρχες αλλά και οι λοιποί συναρμόδιοι του Φορέα Διαχείρισης του Πάρκου δέχθηκαν τη Δευτέρα 12 Οκτώβρη (την ώρα προγραμματισμένης τους συνεδρίασης) επίσκεψη από 30 περίπου συντρόφους και συντρόφισσες οι οποίοι και κοινοποίησαν προς τους «λιγότερο και περισσότερους» υπεύθυνους το τελεσίγραφο της ανοχής απέναντι σε τέτοιες θρασύδειλες ενέργειες. Κατά τη διάρκεια της παρέμβασης ο πολιτικός αυτουργός της αποκαθίλωσης του σπορείου Νίκος Ζενέτος παρέμεινε βουβός και άφωνος στις έκθετες επιλογές του για **"πράσινους" βανδαλισμούς σε έναν αυτοοργανωμένο χώρο και το σπορείο του.**

Δημοσιοποίηση του περιστατικού της "πράσινης" καταδρομικής επιδρομής πραγματοποιήθηκε με μικροφωνική στον χώρο του Πάρκου την Κυριακή 11 Οκτώβρη, αλλά και με αφίσες και κείμενο του Αγρού το οποίο μπορείτε να βρείτε εδώ:

<http://eleftherosagros.blogspot.com>

ΑΧΕΛΩΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ

φωτό από συνθήματα στο φράγμα

Η λεπλασία της φύσης δεν αποτελεί ένα στραβοπάτημα ή μια κακή διαχείριση του οικονομικοπολιτικού κόσμου, αλλά σηματοδοτεί την ίδια του τη φύση **η οποία είναι άκρωσ επιθετική, εκθρηκτική και καταστροφική για το φυσικό περιβάλλον.** Από τα μεγάλα έργα σε ολόκληρη την επικράτεια της χώρας, έως την λεπλασία των τελευταίων πράσινων χώρων των πόλεων αφανίζεται το φυσικό περιβάλλον στο βωμό της ανάπτυξης και του κέρδους.

Ανάμεσα στα κορυφαία αναπτυξιακά έργα του ελληνικού καπιταλισμού των τελευταίων δεκαετιών βρίσκεται και η εκτροπή του ποταμού Αχελώου. Ο ποταμός, ο οποίος πηγάζει από την Πίνδο και εκβάλλει στο Ιόνιο Πέλαγος, βρίσκεται φυλακισμένος από τα φράγματα της ΔΕΗ, παραδομένος στους εργολάβους και δέχεται τώρα το έσοκο πλήγμα με την επιχειρούμενη εκτροπή του. Πρόκειται για ένα πελώριο έργο νέων φραγμάτων, υδροηλεκτρικών εργοστασίων, σπράγγων και τεχνικών ταμιευτήρων νερού. Ενδεικτικό είναι πως το χωριό Μεσοχώρα Τρικάλων προβλέπεται να απαλλοτριωθεί

"πράσινη εκτροπή"

αναγκαστικά από τη ΔΕΗ και να εκκενωθεί, ενώ ένα μεγάλο μέρος του θα κατακλυσθεί από τα νερά του τεχνητού ταμιευτήρα. Οι κάτοικοι του χωριού αγωνίζονται από το 1990 ενάντια στην ισοπέδωση του τόπου τους δεκόμενοι την στήριξη και την έμπρακτη αλληλεγγύη από ανθρώπους από ολόκληρη την Ελλάδα. Μακριά από τη λογική των θεσμικών και άνευρων αγώνων με ένα οικολογικό περιτύλιγμα, τόσο της αριστεράς όσο και των Μ.Κ.Ο., άνθρωποι από όλη την Ελλάδα συντονίζουν τις δράσεις τους στα πλαίσια μιας ανοικτής, αντι-ιεραρχικής και αυτοοργανωμένης συλλογικής διαδικασίας μέσω της οποίας και φέτος το καλοκαίρι διοργανώθηκε σειρά κινητοποιήσεων με αποκορύφωμα πορεία προς το φράγμα της Μεσοχώρας, η οποία χτυπήθηκε από διμοιρίες των ΜΑΤ. (περισσότερα στο <http://strefis.ath.cx>)

Σχετικά με τη στάση του ΚΚΕ μόνο γέλια θα μπορούσε να προκαλέσει η διοργάνωση πορείας στην Λάρισα υπέρ της κατασκευής του φράγματος.

Στις 12/10 στην Αθήνα ξεκίνησε από το ΣτΕ η εκδίκαση της συνταγματικότητας του νόμου (3734/09), που αφορά την αναγκαστική απαλλοτρίωση του χωριού της Μεσοχώρας Τρικάλων. Στις 11/11 είχε ορισθεί να εκδικαστεί στα δικαστήρια Τρικάλων η απόφαση της ΔΕΗ για τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις εναντίων των κατοίκων της Μεσοχώρας. Στη δίκη, η οποία πήρε αναβολή, συγκεντρώθηκαν περίπου 80 άτομα και ακολούθησε πορεία στους δρόμους των Τρικάλων.

Ο ΑΓΡΙΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

Η ΠΕΡΙΚΥΚΛΩΣΗ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΓΕΙΤΟΝΙΩΝ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Το έχουμε ξαναπει πως ο πολιτισμός της ρυπανσης έχει ξεκάθαρη ταξική γεωγραφία. Πέρα λοιπόν από τη κωματερή στα Άνω Λιόσια που δεν φεύγει (και ούτε πρόκειται να φύγει παρά τον υπερκορεσμό της), να τι ετοιμάζεται ή περατώνεται άμεσα στην ευρύτερη περιφέρεια της δυτικής Αθήνας. Στην πλάτη των γειτονιών μας, κυριολεκτικά, γεωγραφικά και μεταφορικά:

- **εδαφική επέκταση και γιγάντωση του διυλιστηρίου των ΕΛ.ΠΕ. (πρώην ΠΕΤΡΟΛΑ), στην Ελευσίνα**
- **κατασκευή κολοσσιαίας μονάδας ηλεκτροπαραγωγής (880 MW) στην Ελευσίνα, με τη σύμπραξη ΔΕΗ - ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗΣ**

- **κατασκευή κωματερής τοξικών αποβλήτων στο καταπράσινο Μελετάκι της Μάνδρας**

- **σχεδιασμός νέας μονάδας ηλεκτροπαραγωγής (390 MW), σε απόσταση αναπνοής από τον οικισμό της Ν. Περάματος, με τη σύμπραξη ΕΛ.ΠΕ. - EDISON**

- **μετεγκατάσταση των δεξαμενών του Περάματος στο στρατόπεδο Ξηρογιάννη στον Ασπρόπυργο**

“ η κωματερή των Άνω Λιοσίων και της Φυλής δεν είναι παρά το κερασάκι στην τούρτα των αποβλήτων που μας σερβίρουν ”

Η ανάπτυξη πατάει πάνω στις ζωές μας. Η πράσινη, βιώσιμη, ήπια (ή όπως αλλιώς και ευφάνταστα) ανάπτυξη, δεν είναι απλά ένα γελοίο παραμύθι των ηγεμόνων του κόσμου. Είναι ένα νανούρισμα για τους υπηκόους για να συνεχίσουν να καταπίνουν διοξίνες, απαξία και θάνατο που κερνάει αυτός ο πολιτισμός.

τα ζωντανά εκθέματα "ανυπομονούν" για αγορές όλο "ευαισθησία"

Τις τελευταίες δεκαετίες, η "ευαισθησία" και οι ενοχές για την κακομεταχείριση(!) των ζώων και την απολεσθείσα επαφή με τη φύση, μπορούν «επιτέλους» να εκτονωθούν και εδώ –ακολουθώντας τα υπόλοιπα δυτικά κράτη– κάρη στην ανάπτυξη ένας νέου και πολλά υποσχόμενου κλάδου εμπορίου. Ανάμεσα σε supermarket τροφίμων, μαγαζιά ρούχων, παπουτσιών κ.α., ξεπετάγονται ολοένα και περισσότερα supermarket ζώων, που φιγουράρουν με το πιο σικ όνομα pet shop. Στις περιοχές μας, ένα στην Πετρούπολεως κι άλλο ένα κοντά στην κυκλική πλατεία του Ιλίου-κερδίζουν επάξια τον τίτλο του υπερκαταστήματος, αφού διαθέτουν τα πάντα: τροφές για όλα τα γούστα, παιχνιδάκια, κρεβατάκια, τουαλέτες για ζώα και φυσικά... πουλιά, γατιά, σκυλιά, ερπετά σε όλα τα χρώματα και μεγέθη, που ικανοποιούν ακόμα και τους πιο απαιτητικούς πελάτες! Φυσικά, γύρω τους υπάρχουν κι άλλα μικρότερα, στην ίδια λογική.

«ΠΟΥΛΩΝΤΑΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ»

για την κυδαιότητα των petshop

Η πώληση ζώων –σε άθλιες συνθήκες κράτησης, που ανερυθρίαστα ονομάζονται ζώα συντροφιάς, δεν αφήνει αμφιβολίες για το ότι πρόκειται για μαγαζάκια σύμφωνα με την **κυρίαρχη αντίληψη για τα ζώα, που τα θέλει στην υπηρεσία του ανθρώπου**, μαζί με τα ζώα διασκέδασης, ζώα τροφής, ζώα ένδυσης, γούνας, πειραματισμών... Δισεκατομμύρια ζώα-εμπορεύματα γεννιούνται και εκτρέφονται σε οριακά βιώσιμες συνθήκες, με μόνο σκοπό να μεγαλώσουν γρηγορότερα για να σφαγιαστούν, προκειμένου να ντυθούν και να ταιστούν οι υπερκορεσμένες κοιλίες των δυτικών υπηκόων. Αλλά και τα δις των πειραματόζώων –για τα οποία η λέξη βασανισμός είναι πολύ λίγη, τα άλογα-χορευτές και οι ελέφαντες που κάνουν ποδήλατο, τα ζωντανά μουσειακά εκθέματα-ζώα στους ζωολογικούς κήπους και τα ερπετάρια, τα κτενισμένα-κουρεμένα και ντυμένα σύμφωνα με τις επιταγές της μόδας σκυλιά, είναι μόνο κάποιες σκηνές ενός κόσμου που επιμένει στη φιλοσοφία της **πραγματοποίησης των ζώων, της εργαλειοτικής τους χρήσης, της εκμετάλλευσής τους με κάθε τρόπο**. Και πιο πέρα, είναι κομμάτι του κόσμου των διαχωρισμών, σε ανώτερα και κατώτερα όντα, προνομίου και μη. Με αυτή τη λογική, ο αγώνας ενάντια στις κυρίαρχες επιβολές, ενάντια στους κυρίαρχους διαχωρισμούς, περνάει και μέσα από τη **ρηξιακή αντίθεσή μας στην πραγματοποίηση των ζώων, ενάντια στην πραγματοποίηση οποιασδήποτε ζωής**.

Το ζήτημα των ζώων δε μπορεί σίγουρα να εξαντληθεί σε ένα μικρό σχόλιο. Να πούμε όμως ότι τα τελευταία χρόνια το ζήτημα της απελευθέρωσης των ζώων έχει ανοίξει, μα-

κριά από διεκδικήσεις δικαιωμάτων για τα ζώα, ψήφισαν νόμων περί παράνομης εμπορίας και διακηρύξεις φιλοσοφίας –πράγμα στο οποίο επιδίδονται φιλοζωικές και ΜΚΟ οικολογικές οργανώσεις προκειμένου να συντηρήσουν το υπάρχον. Τα ζώα έχουν αξία από μόνα τους, όπως και όλα τα υπόλοιπα όντα, και αυτή σίγουρα δεν ορίζεται με ανθρωποκεντρικά κριτήρια και ανθρώπινους κώδικες.

Στις 14 Δεκέμβρη, εν μέσω εξέγερσης, η ομάδα Corvus re-negis, εισέβαλε σε εκτροφείο μινκ, έξω από τη Σιάτιστα στο νομό Κοζάνης και απελευθέρωσε περισσότερα από 1000 μινκ, από τα οποία φτιάχνονται οι γούνες βιζόν. Στις 10 Αυγούστου, η ίδια ομάδα, απελευθέρωσε περισσότερα από 6000 μινκ, από δύο εκτροφεία, στον ίδιο νομό. Περισσότερα για τις δράσεις στη σελίδα

antispe-gr.blogspot.com

ΑΠΑΓΩΓΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗ ΣΤΟ ΙΛΙΟΝ;

και όλα συνεχίζονται κανονικά

Το μεσημέρι της Παρασκευής 23 Οκτωβρίου, άλλο ένα ρατσιστικό κρούσμα διαδραματίστηκε, αυτή τη φορά έξω από το ταχυδρομείο στο Ίλιον. Συγκεκριμένα μια γυναίκα γύρω στα τριάντα κρατούσε στο πεζοδρόμιο έναν μετανάστη κατηγορώντας τον για κλοπή τσαντάκι και κινητού. Λίγο αργότερα μετά τις εκκλήσεις της γυναίκας εμφανίστηκαν ένας αστυνομικός και ένας φίλος της γύρω στα 30-35, ο οποίος κατεβαίνοντας από το αμάξι του κινήθηκε με απειλές και βρισιές προς τον μετανάστη σπρώχνοντας και τραβώντας τον από το κεφάλι να του χτυπήσει το κεφάλι στα κάγκελα παρακείμενης αυλής. Στη συνέχεια ο συγκεκριμένος άντρας τράβηξε με τη βία τον μετανάστη και τον έχωσε στο αμάξι τρομοκρατώντας τον ενώ προσπαθούσε να τον «ανακρίνει(!)», κάνοντας ρατσιστικά σχόλια του στιλ «ρε αρχίδι, εγώ ήρθα στη χώρα σου να σε κλέψω;» ή «έχεις χαρτιά;». Να τονιστεί εδώ πως –πλην ελαχίστων εξαιρέσεων– δεν υπήρξε αντίδραση των παρευρισκόμενων, αφού ο μετανάστης απομακρύνθηκε από την ώρα που χτυπούσε ο άντρας τον με-

τανάστη, οι δε «πολίτες» δεν πρόβλεψαν κάποια αντίσταση ώστε να αποτρέψουν το συμβάν. Το γεγονός αυτό προστίθεται σε μια σωρεία ρατσιστικών επιχειρήσεων και μεθοδεύσεων, είτε από την πλευρά του κράτους είτε από την πλευρά «αγανακτισμένων πολιτών». Από τα πογκρόμ της ελληνικής δημοκρατίας με τις επιχειρήσεις «σκούπα» στο κέντρο της Αθήνας μέχρι τις επιθέσεις «επιτροπής κατοίκων» και αστυνομίας σε μετανάστες και διαδηλωτές στον Άγιο Παντελεήμονα. Από τις δολοφονίες και τις απελάσεις στα σύνορα, μέχρι τις απαγωγές, τα βασανιστήρια και τις δολοφονίες στα αστυνομικά τμήματα. Από το θάνατο του Λεωνίδα Καλτσά στο Α.Τ. Ιλίου την άνοιξη του 2006, μέχρι το θάνατο από βασανιστήρια και ηλεκτροσόκ του Μοχάμεντ Καμράν Ατίφ στο Α.Τ. Νίκαιας πριν λίγες ημέρες.

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΤΕΤΟΙΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΙΣ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

καποιοι-ες από τις γειτονιές

(κείμενο που μοιράστηκε στην περιοχή)

ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΘΕΣΕΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

στοχοποίηση καταλήψεων

Στις 2 Νοεμβρίου τα ξημερώματα, η **κατάληψη Λέλας Καραγιάννη** (Κυψέλη) δέχτηκε εμπρηστική επίθεση φασιστοειδών με βόμβες μολότοφ που εκτοξεύθηκαν σε διάφορα σημεία του κτιρίου. Οι καταληψίες έσβησαν τις εστίες πριν επεκταθούν και οι επίδοχοι εμπρηστές τράπηκαν «ατάκτως» σε φυγή, αφήνοντας πίσω τους μια σακούλα με μολότοφ και εμφανή σημάδια αυτοπυρπολήσης στο πεζοδρόμιο!

Περίπου ένα 24ωρο αργότερα, επίθεση φασιστοειδών με μολότοφ δέχτηκε και η **κατάληψη Villa Amalias** (πλατεία Βικτωρίας). Και αυτή τη φορά η φωτιά σβήστηκε άμεσα, χωρίς να προκληθούν ζημιές στο κτίριο.

Προφανώς, οι καταλήψεις ενοχλούν. Προφανώς και οι δύο αυτές επιθέσεις σχετίζονται με την κινητικότητα του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου στην γειτονιά του Αγίου Παντελεήμονα και τον αγώνα για το γκρέμισμα του τοπικού apar-tάιντ από μια δράκα φασιστοκατοίκων. Οι επιθέσεις αυτές, όπως και πολλές άλλες στο πρόσφατο παρελθόν, δεν είναι παρά κομμάτι της **στοχοποίησης των κατειλημμένων χώρων από παρακρατικούς και τα κάθε λογής κατασταλτικά επιτελεία**, με τα τελευταία να επεξεργάζονται και πάλι τα «παλιά» σχέδια περί εκκένωσής τους. **Είναι επιθέσεις στους χώρους όπου αυτοοργανώνεται η αντίσταση στις κυρίαρχες επιβολές και η αλληλεγγύη στους καταπεσμένους.**

Θα μας βρουν μπροστά τους.

οι ανακοινώσεις των καταλήψεων στο:

http://squathost.com/lelas_k/gr/anakoinosi_lk37.htm

<http://villa-amalias.blogspot.com/2009/11/blog-post.html>

αφίσα για το γεγονός από την κατάληψη Λέλας Καραγιάννη

Ο «Δεκέμβρης» δεν χωράει σε θλιβερές γιορτές κομματικών επιτελείων. Δεν ζητιανεύει τα γερασμένα νοήματα τους τα οποία θέλουν να ξαναχαράξουν την ιστορία που έζησαν και έπραξαν όλες και όλοι αυτοί-ες που κατέβηκαν και συγκρούστηκαν στους δρόμους. Ο «Δεκέμβρης» δεν ήταν μια «φιλήσυχη διαμαρτυρία». Δεν ήταν ένας «καθωσπρέπει ξεσηκωμός». Ήταν μια ξεκάθαρη (όσο δεν παίρνει) δήλωση πως τίποτα δεν πρέπει να μείνει όρθιο. Η δημαγωγία και η κινδυνολογία για τα επεισόδια, η διάχυση του φόβου στην κοινωνία, είναι ένα κομμάτι της αντεπίθεσης όλων αυτών που μίσησαν και τρόμαξαν από την συσσωρευμένη κοινωνική οργή. Όχι, ο Κορκονέας δεν ήταν ένας «τρελός αστυνομικός», η δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου δεν ήταν ένα μεμονωμένο περιστατικό, όχι ο «Δεκέμβρης» δεν μίλησε ποτέ τη συνετή γλώσσα της κοινωνικής ειρήνευσης. Είχε και έχει το νόημα και την ταυτότητα όλων αυτών που κατέβηκαν στους δρόμους. Δεν είναι γιορτή ενάντια στη «βία από όπου κι αν προέρχεται». Δεν είναι γιορτή της Δημοκρατίας. Δεν είναι γιορτή της Τάξης και της Ασφάλειας. Ο Δεκέμβρης δε τριγυρίζει σε γιορτές, δεν τριγυρίζει σε επετείους παρά μόνο σε πεισματάρες μνήμες.

Δεν σταματάμε να το λέμε: **όλοι στους δρόμους**

